

MAIG 2002 - ANY XIX - NÚM 88

Llum d'Oli

P O R R E R E S

VIURE A LES ILLES BALEARS

VIVIREN LAS ISLAS BALEARES

VIVRE DANS LES ÎLES BALÉARES

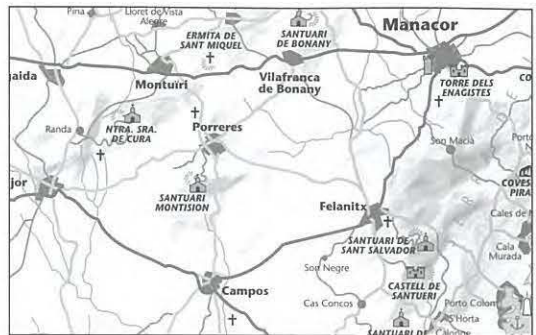
LIVING IN THE BALEARIC ISLANDS

AUF DEN BALEAREN-INSELN LEBEN

الحياة في جزر البليار

Activitats de l'Agrupació..... 4

Informació comarcal..... 28

Informació local..... 12

Opinió..... 31

Còmic can Miraprim..... 19

Notes històriques..... 32

Entrevista..... 20

Esport..... 36

Gener-Març de 2002 - Nº 88
Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:
Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Almoína, 67-1r.
Tel/Fax 971 64 71 86

Coordina:
Joana Mora i Cerdà

Consell de Redacció:
Gaspar Barceló i Barceló
Antoni Gornals i Mesquida
Joana Maria Julià i Mora
Vicenç Mari i Sastre
Catalina Oliver i Riera

Col·laboradors/es:
Associació Balear de Huntington
Associació de Joves de Porreres
Germanes Barceló-Crespí
Joan Barceló i Bauça
Maria Barceló i Crespí
Margalida Barceló Taberner
Ponç Bover Amengual
Llorenç Cerdà Joan
Coral de Porreres
Tomeu Garí Salleras
Caterina Gornals Miralles
Grup d'Esplai
Joana Karmany
Coloma Martorell
Miquel Morlà
Joan Nicolau Salleras
Francesc Novella
Penya Madridista de Porreres
Gabriel Roig Bauça
Joan Rosselló Vaquer
Catalina Sastre
Antoni Servera "Zeppe"
Joan Sorell Adrover
Margalida Vidal Barceló

Portada
Fills d'immigrants que viuen a Porreres
Foto: Joana Ma. Julià

Fotografies
Fotos Vidal
Joana Ma. Julià
Vicenç Mari

Imprimeix
Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: grafilopis@teleline.es

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.
Adreça electrònica: llumdoli@terra.es
llumdoli@eresmas.com*

**Amb el
suport de**

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

LLENGUA I IMMIGRACIÓ

Al llarg d'aquests 30 anys de treball que l'Agrupació Cultural de Porreres ha dedicat a la cultura de Mallorca, hem vist com la situació de la llengua catalana ha passat per diverses etapes.

Actualment, en una època en què la nostra societat té de cada vegada més una composició multicultural, el repte és que la nostra llengua sigui la de tota la gent que ha decidit viure aquí, a Mallorca, a Porreres; que sigui la llengua de cohesió social entre els diferents grups culturals i que sigui l'eina principal per a la interculturalitat.

La interculturalitat, entesa com a un procés d'enriquiment i de coneixença mútua, ha d'esdevenir una oportunitat també per donar a conèixer la nostra llengua i cultura i per afavorir la seva normalització front a la substitució pel castellà.

No oblidem que aquest procés està en marxa cada dia i que el trobam al carrer, a la botiga, a la sortida de l'escola, al bar, al poliesportiu i a les places de Porreres. Tots, persones i institucions, jugam un paper fonamental per trencar la substitució de la nostra llengua, tant si en som conscients com si no. Si som capaços de fer-la útil i necessària pels nouvinguts, simplement usant-la amb tothom i en tot moment, farem passes cap a la normalització lingüística.

Al nostre poble hi viuen algunes persones que un moment o l'altre, fa poc temps o fa molt de temps, varen emigrar del seu lloc de procedència i ara són gent d'aquí que parla el català, que ha esdevingut o comença a ser ja la seva llengua d'ús social. Són un bon exemple de convivència intercultural que ens agradaria que els nous immigrants poguessin seguir. Caldrà que els ho facilitem, les persones en el seu tracte dia a dia i les institucions fent una bona planificació educativa i cultural.

ACTIVITATS DE L'AGRUPACIÓ CULTURAL

TAULA RODONA

Gent d'aquí

Llengua i immigració

Dissabte dia 20 d'abril l'Agrupació Cultural de Porreres i la Direcció General de Política Lingüística del Govern Balear, organitzaren una taula rodona sobre llengua i immigració que se celebrà a la Sala Polivalent. Hi participaren diverses persones que un moment o l'altre, fa poc temps o fa molt de temps, varen emigrar del seu lloc de procedència i ara, en alguns casos, són gent d'aquí que parla el català, que ha esdevingut, o comença a ser ja, la seva llengua d'ús social. Altres participants que encara no la parlen mostraren el seu interès per aprendre-la i usar-la.

Hem d'agrair la participació a la taula de Joan Melià i Garí, director general de política lingüística, que ens informà sobre la gestió actual en matèria d'immigració i de normalització lingüística i en feu una valoració sociolingüística. Hi participaren també Francesca Ginard,

fins fa poc regidora i actualment assessora del batle de Porreres de l'àrea de benestar social, i Júlia Viedma, treballadora social de l'Ajuntament de Porreres des de fa tretze anys; ens informaren del número d'immigrants que viuen a Porreres, del seu lloc de procedència i d'algunes característiques generals de la situació de cada col·lectiu. Moderà la taula Margalida Barceló, de l'Agrupació Cultural de Porreres. El tema s'obrí amb el vídeo *Gent d'aquí*, fet a partir de testimonis de persones d'arreu del món que viven a les illes Balears i que parlen la llengua catalana. Després, els protagonistes de la vetllada ens comentaren la seva experiència de com conegueren el país i la llengua, la seva visió del procés de normalització i també proposaren mesures per facilitar l'aprenentatge de la llengua i el seu ús: facilitar cursos per a estrangers, donar informació directa als col·lectius sobre recursos a l'abast i que els catalanoparlants no canviïn de llengua quan parlen amb ells.

Volem remarcar que la sala s'omplí i que comptàrem amb la presència de persones que venien per primera vegada a

activitats de l'Agrupació i amb les quals ens agradaria poder tornar a compartir altres temes d'actualitat cultural. Pels que no hi éreu, us feim una breu presentació dels participants:

Blanca Rueda, nascuda a Lleó (Espanya) i amb el castellà com a llengua materna. Fa 26 anys que viu a Mallorca i en fa aproximadament 18 que parla català. Viu a Porreres i actualment treballa de mestra al CP Escola Nova de Porreres.

Samira Elkacimi, nascuda a Benimellal (Marroc). La seva llengua materna és l'àrab. Fa 4 anys que viu a Mallorca i des del primer moment començà a aprendre el català. Viu a Felanitx i treballa de mediatra intercultural.

Ana Maria Lugo, nascuda a Cuba. La seva llengua d'ús és encara el castellà i manifestà el seu interès per aprendre el català, ja que té un fill porrerenc que just ara comença a dir les primeres paraules en català. Viu a Porreres des de fa dos anys. Pròximament treballarà al sector de l'hosteleria.

Peter Kauba, nascut a Alemanya. Fa 14 anys que viu a Palma i en fa 10 que entén el català, encara que el parla poc. Insisteix en el fet que la gent catalanoparlant gira cap al castellà quan s'hi adreça. Treballa al sector del comerç en una zona turística.

Erich Fuss, nascut a Alemanya. Fa 13 anys que resideix a Mallorca i fa molt poc temps que entén el català i el parla en comptades ocasions. Explica el canvi de visió que ha tingut la seva família sobre la llengua de Mallorca des que viu a Porreres (fa aproximadament 2 anys), ja que abans residien a Cala d'Or, en un entorn castellanoparlant. Proposa l'organització de cursos per a estrangers a Porreres. Treballa en una empresa familiar de confecció de cortines.

VIATGE A L'ILLA D'EIVISSA

L'Eivissa desconeguda

El passat mes de març, i concretament els dies 1, 2 i 3, l'Agrupació Cultural organitzà un viatge a l'illa d'Eivissa. Com és sabut, d'anys enrera, aquesta entitat ve organitzant viatges culturals i gastronòmics per diferents indrets de Catalunya, País Valencià, País Basc, Menorca ...

Enguany es va elegir Eivissa per visitar i conèixer diferents indrets de la mà d'un guia que està de moda, el nostre amic i company Joan Barceló Bauzá, presentador del programa televisiu *Camina Caminaràs*.

En aquest viatge es varen compaginar els itineraris naturals, històrics, arquitectònics i també els gastronòmics!. Les passejades a peu, amb els corresponents comentaris del guia, per Ses Salines, Sa Font des Verger, es Pla Roig fins a Sant Miquel, es Pla de Corona, entre d'altres, ens feren gaudir de l'encant del paisatge natural que normalment passa desapercebut pels milers i milers de visitants que rep l'illa al llarg de l'any.

L'aspecte històric i monumental de *Vila* i concretament la part de *Dalt Vila* ens va ser explicada detalladament per un guia que l'Ajuntament d'Eivissa ens va concedir gratuïtament.

La gastronomia, part del patrimoni cultural de qualsevol indret, no podia faltar a la programació. Des del guisat o

bullit de peix, que ens menjàrem al Pou d'Es Lleó, fins al pastís nomenat flaó, les herbes eivissenques i el vi pagès deixaren ben satisfets els viatgers.

Encara tinguérem temps de visitar una dels poques bodegues que produeixen vi amb denominació pròpia. Les bodegues situades en el terme de Sant Mateu. El bodeguer ens va rebre molt cordialment i ens mostrà les bodegues convidant-nos a una picada i a una cata de vins.

No faltaren les compres al "mercadillo" de les Dàlies, el formatge i pastissos propis d'aquesta illa i la visita al locals de marxa que estan de moda.

En resum, foren tres dies ben aprofitats! Entre els viatgers i viatgeres no faltà el bon humor, les rialles i la bona companyia. Des d'aquestes planes volem agrair públicament a Joan Barceló Bauzá la feina que va realitzar en la programació i guiatge d'aquest viatge.

SOPAR DE QUARESMA

Enguany el sopar tradicional de Quaresma que organitza l'Agrupació Cultural es va realitzar divendres dia 8 de març a la cuina i menjador del CP Escola Nova.

Un equip de cuiners a les ordres de la mestra dels fogons Catalina Trobat prepararen el sopar. El menú va ser el següent:

Entrants:

Ravoles d'espínacs

Trònxsols de bleda

Calamars amb la seva tinta

Boquerons de *Santoña* amb salsa de llimona i picada d'all.

**

Bacallà a la mallorquina

**

Ensaïmada d'albercocs

Aquest menú va ser acompanyat amb vi de les bodegues Jaume Mesquida de Porreres.

El porrerenc Miquel Aguiló, professional del món de la hotelaria, ens va fer una curiosa i interessant demostració de com doblegar els torcabques a l'hora de parar una taula per un dia especial.

A les postres, es va lliurar a cada un dels cuiners i a la mestra un petit detall relacionat amb el món de la cuina i els fogons.

Agrair a la Confraria Amics del Vi, al CP Escola Nova, a l'equip de cuiners a Catalina Trobat i a Miquel Aguiló la seva col·laboració.

Enhorabona i a seguir cuinant !!

FESTA DE MONTI-SION

Com cada any, l'Agrupació Cultural participa en aquesta diada popular que el poble de Porreres celebra el primer

diumenge després de Pasqua (7 d'abril) a Monti-sion. Enguany el temps ens va jugar una mala passada, va ploure a l'hora de pujar i la festa no va ser tan llúida com altres anys. Així i tot cap al migdia la Clastra s'omplí de gent per gaudir dels actes festius que aquest dia se celebren a aquest indret: celebració litúrgica amb la participació de la coral, concert de la banda, ballada popular... A més d'aquests actes, el grup d'esplai de Porreres va muntar una paradeta on es podien comprar camisetes del seu 20è Aniversari i recollir informació sobre el campament d'estiu que faran a Porrera (Priorat).

La nostra entitat, com fa cada any, celebra el dia de Sant Jordi en aquesta data i munta un estant de venda de llibres en català i de les publicacions porrerencs editades recentment. Enguany

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 • Tel. 971 16 80 19

el porrerenc Damià Duran va poder signar el seu darrer llibre *Els tambors de l'Alba*, presentat el dissabte abans, a totes les persones que l'adquiriren.

A més dels llibres duguérem a terme una experiència pilot: l'emissió en directe des de Montsió del programa de Ràdio Nacional *Les fronteres del vent*, que edita i presenta Joan Barceló, i l'Informatiu del diumenges que edita Lluís Mestres.

L'experiència va ser positiva. Amb la unitat mòbil de RN, el tècnic Joan Antoni Borràs, els micròfons i els dos professionals de la ràdio es va muntar un simple i senzill estudi a l'aire lliure d'on va ser possible que els visitants poguessin veure com es fa un programa de ràdio en directe i fora dels estudis. Alguns porrerencs foren entrevistats per Joan Barceló allà mateix: Miquel Oliver parlà dels muls somerins en el programa *Les fronteres del vent*, el batle, l'escriptor porrerenc Damià Duran varen ser altres entrevistats enmig de la festa.

Enhorabona a totes les persones que feren possible que aquesta iniciativa es dugués a terme.

L'ART DE PARAR TAULA

Els dies 16 i 23 de març el porrerenc Miquel Aguiló va ser convidat per l'Agrupació per impartir dues lliçons sobre l'art de parar taula.

Miquel Aguiló fa feina dels 16 anys en el món de l'hoteleria i restauració. És

un bon professional i fins i tot un gran animador de festes i bauxes !

Durant aquests dos dissabtes en Miquel ens va mostrar i ensenyar com s'han de muntar les taules amb tot el parament corresponent, per una ocasió especial: coberts, copes, torcabques, cadires, tovalles...

A més ens familiaritzà amb l'argot propi de la restauració: el nom dels diferents tipus de copes, dels coberts...

El que va cridar més l'atenció als participants va ser la quantitat de maneres diferents de plegar els torcabques que en Miquel ens va mostrar i que alguns varen aprendre de fer.

I com es pot imaginar, el darrer dia va acabar amb un solemne sopar en el qual no hi va mancà cap detall.

AUDIOVISUAL SOBRE

L'Expedició al pic Muztagh-Ata (7.640 m.)

No és la primera vegada que en Joan Antoni Olivieri més conegut com "Oli" ha estat convidat per l'Agrupació Cultural. A l'any 1998 ja participà en el VI Cicle de Lliçons i va venir a presentar-nos l'audiovisual que havia realitzat sobre el viatge que va fer en bicicleta de la Ruta de la Seda, des de Turquia fins a la Xina.

Enguany, aquest aventurer ha duit a terme, entre altres aventures, l'ascensió al Pic Muztagh-Ata de 7.640 m. i que es troba situat a Xinjiang-Xina. Aquesta expedició de la qual formà part n'Oli va aconseguir l'objectiu previst entre penúries (neu i mal temps) i grans satisfaccions.

De qui a uns mesos n'Oli té programat

fer una expedició en solitari i en bicicleta, travessarà el Canadà.

Endavant i força ! No afliuixis !

Per subvencionar-se el viatge ha fet fer unes camisetes amb el lema "*Cap a terres salvatges*" Canadà – Expedició 2002. Si algú està interessat es pot adreçar a algun membre del GEP. El preu és de 9 euros.

EXCURSIÓ AL PUIG ES CORNADOR PER S'ARROM

Dia 24 de febrer 2002

Aquesta excursió parteix del cementiri de Sóller en direcció a la finca de S'A-

rrom fent una pujada. Aquí hi ha molt bona vista tant de la Vall de Sóller com del seu Port, així com del cim de Bàltx.

Per fer aquesta excursió és necessari demanar el corresponent permís al propietari de la finca de S'Arrom, ja que el camí a aquest punt és tancat i no es pot passar. Nosaltres gràcies a un bon amic del GEP, en Joan Carles, demanarem el permís i poguérem passar.

Tot seguit, de S'Arrom passarem per devora Sa Font de ses Piquetes, que conserva la mina amb la seva font de manera impecable. El camí ens durà per un collet cap al refugi i mirador. Tant el mirador com el refugi, van esser fets pel Foment de Turisme de Mallorca. El

mirador es troba al cim del Cornador (1009 m) on es veu la impressionant verticalitat de la immensa paret que s'enfonsa en el barranc de Biniaraix.

Ja de baixada anàrem cap al Pla de Cúber per agafar el camí del barranc. Poc temps després els excursionistes més dicitos o que ja havien fet alguna vegada el camí del barranc agafaren una alternativa més poc coneguda per anar cap a Biniaraix, que és pel camí de S'Alarden. Aquest camí és l'antic camí que hi havia abans de fer l'actual camí empedrat del barranc de Biniaraix. És un camí que no està tan ben conservat com l'actual, si bé conserva l'enginy d'aquells homes que feren possible aquests camins de muntanya.

1ª VOLTA NOCTURNA Pel terme de Porreres

Dia 2 de març de 2002

UN ÈXIT DE PARTICIPACIÓ!

Per primera vegada el Grup Excursionista de Porreres va organitzar una volta nocturna pel nostre terme amb una participació de més de 90 valentes i valents caminants. La volta era d'uns 12 quilòmetres i es va fer aproximadament amb unes tres hores i mitja fins arribar a Montis-sion.

Partírem de la plaça de la Vila a les 18,30 hores amb el següent recorregut:

De la plaça anàrem per darrera l'església cap a la carretera de Son Homs fins al Molí d'en Racó, i anàrem pel camí de Son Catmar o de Na Girona per anar a creuar Son Degueta i sortir una altra vegada a la carretera de Son Homs o de Sant Joan. Després ens desviàrem pel camí de Ses Planes fins a Son Mora Negri i ens dirigírem cap a Son Mas. De Son Mas sortírem al camí de Banyeres i

Cim Es Cornador

agafarem cap a Son Bergues, per després arribar a S'Hort d'en Murtó (on hi havia un petit "tentenpié", ja que no va arribar a berenar).

I de S'Hort d'en Murtó cap a Son Jorbo i abans d'arribar a Can Cosero ens desviarem a la dreta per anar cap al Molí d'en Frare Pere. Des de Can Cosero les vistes del poble de Porreres són realment magnífiques, així com d'alguns dels pobles que l'envolten.

Després de deixar el Molí d'en Frare Pere arribarem a Son Valls d'en Mateuet i caminarem pel camí asfaltat fins arribar a la carretera de Lluçmajor, on travessarem per anar cap a Sa Cova d'En Font i sortir al camí del Puig d'en Femella, més conegut com des "soldats".

Ja per acabar la caminada agafarem el camí de Sa Mesquida que dona a la carretera que puja a Montis-sion i ferem la pujada final fins al Santuari.

A Montis-sion tots els excursionistes de la volta nocturna ferem una torrada, on no hi faltà el vi, carn, botifarrons, sobrassada, ensaïmada, braç de "gitano" i un bon "cremadillo".

Esperam que en la segona edició poguem esser els mateixos i més.

PUIG DE SES BASSETES

Dia 17 de març de 2002

L'itinerari es va iniciar a la Font des Noguer, coneguda pels excursionistes del GEP, ja que aquí començarem l'excursió del Morro d'Almallutx, de fet seguirem el mateix camí fins arribar al coll dels Coloms, deixarem a la dreta la desviació de Tossals Verds i fent un parell de revolts de baixada arribarem a la font des Prat de Massanella. En aquest lloc berenarem i ens visitarem

ases que solen pasturar a lloure per aquests indrets.

Anant de pujada, el camí ens condueix cap al coll des Prat, i en arribar més o menys a la vertical del coll de n'Argantó, que és el coll que separa el Puig de Massanella del de Ses Bassetes, deixarem el camí per pujar camp a través en direcció al cim del Puig de Ses Bassetes (1216 m).

Al cim trobarem un petit betlem; hi ha una bona panoràmica de la muntanya mallorquina en direcció SE, així com una original vista del Puig de Massanella, amb els seus espadats més impressionants que són els que es veuen des d'aquest cim.

Després de dinar al cim i fer una estoneta de temps per parlar i riure, es va posar a ploure i haguérem de baixar pel mateix camí de pujada, i podeu creure i pensar i pensar i creure (com diu en Jordi d'es Recó a ses Rondalles Mallorquines) que de ploure va ploure molt i no tots anàvem tan preparats com per aplagar tanta d'aigua.

Nota: aquesta excursió al Puig de Ses Bassetes es va fer en substitució de la Volta a la Talaia de Cals Reis (Alaró), ja que pel nombre d'excursionistes i la

difficultat que tenia es va decidir fer el Puig de Ses Bassetes, i deixar per una altra data la Volta a la Talaia de Cals Reis, ja que aquesta excursió és apropiada per a qualsevol persona i edat.

MEMBRES DEL GEP A LA VALL D'ESTÓS (PIRINEU ARAGONÈS)

Del 28 de març a l'1 d'abril

En "Fede", en Joan Mora Sitjar, en Rafel de "Sa Torre" i en Guillem Vaquer, juntament amb en Llätzer Méndez i en Joan "Centro" del Grup Excursionista "Es Cabrits" de Felanitx, anaren al Pirineu Aragonès amb la intenció de coronar els cims del Perdiguero de 3.222 m, el Gias de 3.011 m., el Clarabides Oriental de 3.012 m. i el Pico de Gourgs Blancs de 3.104 m.

D'arribada a Benasque varen aprofitar per comprar el material necessari que els faltava per passar tres dies a baixes temperatures dins tenda de campanya. Amb tot el material començaren a pujar per la "Vall d'Estós", passant per "La Cabaña del Turmo" (la mateixa que diu la cançó de Celtas Cortos) havent caminat 2 hores i 30 minuts.

Cim del Clarabides Oriental de 3.012 m. - Pirineu Aragonès (Benasque)

El primer dia per fer muntanya va nevar molt i feren un intent fallit al Pico Perdiguero i hagueren d'abandonar per causes metereològiques a la Collada Ubaga, a 2.703 m., quan faltaven 519 m. per arribar al cim.; l'espessa boira no va deixar avançar ni un metre més. Així mateix hi va haver temps de fer un desnivell de 813 m. en 6 hores, estrenant crampons i piolets.

El segon dia es va poder practicar el muntanyisme d'una manera alegre, ja que el bon temps va acompanyar i es va poder coronar el cim de Clarabides Oriental de 3.012 m. Aquest mateix dia es va poder coronar també el cim del Pico de Gourgs Blancs, ara que altra vegada de baixada cap a la tenda de campanya hi hagué neu i molt ennuvolat.

Ja el darrer dia els quatre membres del GEP varen poder coronar el cim del Pico de Gias.

***Nota:** Recull resumit del quadern de muntanya d'en Llàtzer Méndez.*

VOLTA AMB "SITRA"

Dia 21 d'abril 2002

Partírem de la plaça de la Vila una trentena d'animats ciclistes a les 10 del matí. Hi havia gent de totes les edats i alguns que duïen els seus fills amb la sitra. La curiositat és que hi havia gent que no sabia el que volia dir sitra, i és que aquest nom que donam a la bicicleta pareix ser que només es diu a Porreres.

De la plaça de la Vila ens dirigírem cap a la carretera del Puig d'en Femella (aquí les cames començaren a notar-se ja que la pujada és un poc empinadeta). Ara bé, com que ens dirigíem cap a Campos després ja tot era baixada. Seguïrem fins a Baulenes, on férem

Volta amb sitra

una aturada pels que volien anar a veure el talaïot, que conserva la seva entrada en molt bon estat, encara que es podria tenir més net. Abans d'arribar a Baulenes alguns aprofitaren per aturar-se a veure la font des Moreis.

De Baulenes ens n'anàrem cap a Campos, passant per la possessió de Gomelez, ja dins el terme municipal de Campos. En arribar a Campos travessàrem la carretera que du a Porreres per anar cap a Son Blanc.

Ara sí que cametes, Déu mos valguin!, i és que venia pujada quasi fins a Porre-

res i per afegir al banyat, feia un vent de cara que feia recular si dormies.

Així i tot, ben agrupats, passàrem per davant una de les vaqueries més grosses que queden a Campos i arribàrem fins a Son Ramona, ara ja dins el terme de Porreres. De Son Ramona, per davant Son Mercadal i sortírem al camí de Sa Pedrera per dirigir-nos pel camí asfaltat a Porreres.

Entre un cosa i l'altra vàrem fer una trentena de quilòmetres, que anaren molt bé per fer una bona suadeta, i fins i tot pel "relax del sofà" de l'horabaixa.

PARTICIPACIÓ A LA VI VOLTERA NOCTURNA ORGANITZADA PELS "CABRITS"

Dia 27 d'abril 2002

Un bon grapat de porrerencs anàrem a fer sa voltera nocturna que organitzà per sisena vegada el grup excursionista "Cabrits" de Felanitx. Hi participaren un total de 130 excursionistes.

Tots els excursionistes es concentraren al Bar de Can Moix de Felanitx, per anar amb autocar cap a Cas Concos, on es va gaudir d'un bon cremadillo. Després, des de Cas Concos es va començar la caminada fins Es Carritxó, on una altra vegada els bons amics felanitxers ens varen obsequiar amb coca i beguda. En aquest cas eren sucs, ja que no es pot afegir al banyat, i ja duiem un cremadillo. Llavors haguéssim pogut donar "positiu" i ens haguessin pogut desqualificar.

D'Es Carritxó seguirem caminant per acostar-nos prop del Castell de Santuari que deixarem a la nostra dreta i proseguirem el camí cap al Puig de Sant Salvador, al qual arribarem després d'unes dues hores i mitja de caminar.

La darrera pujada va esser un poc forta, però era el de menys ja que sentíem l'olor d'un bon sopar que preparaven.

De fet, tots asseguts peus davall taula menjàrem un bon frit i uns bons escaladums de pollastre, acompanyats de vi i poca aigua.

Esperam que no sigui la darrera i fins la de l'any que ve.

SEGUIM AMB EL COMPROMÍS

Dia 27 d'abril 2002

Aquest el lema que el Grup Excursionista de Porreres GEP ha escollit per commemorar la seva trajectòria en el món de l'excursionisme. L'Agrupació Cultural des dels seus inicis, a l'any 1971, ve organitzant activitats relacionades amb la protecció i defensa de la natura i l'excursionisme: excursions, acampades, rutes amb bicicleta...

A l'any 1992, quan es va produir una remodelació de l'entitat, un grup de joves amants de la natura i en ganes de seguir amb el projecte inicial de l'entitat es posà al davant de la secció d'excursionisme.

Enguany, després de 10 anys volem festejar la bona salut en que es troba el grup excursionista i per aquest motiu s'han organitzat una partida d'actes que es duran a terme al llarg dels mesos vinents. A més s'han posat a la venda unes 185 camisetes dissenyades

pel nostre amic i company Miquel Morlà.

Totes les persones interessades en comprar camisetes commemoratives del GEP ho podeu fer deixant un missatge al contestador de l'Agrupació 971647186 o posant-se en contacte amb algun membre del GEP.

El proper acte serà dia 25 de maig a la sala polivalent a les 20'30 hores.

IMPORTÀNCIA DE L'ALIMENTACIÓ A LA MUNTANYA

a càrrec d'Antoni Aguiló

Metge especialista en educació física i esports.

PROPERES ACTIVITATS

MAIG

Dia 11.- Ruta amb bicicleta pel terme

Dia 18.- X Cicle de Lliçons. Medicina de muntanya a càrrec d'Antoni Aguiló (ajornada)

Dia 26.- Excursió: Sa Capella Blava

JUNY

Dia 8.- X Cicle de Lliçons: L'Altra Senalla. Presentació.

Dia 29.- Cloenda del X Cicle de Lliçons a Montis-sion.

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

EXCURSIÓ DE LA UNIÓ PARROQUIAL DE MONTI-SION

Joan Rosselló i Vaquer

Seguint el costum d'anys passats la Unió Parroquial de Monti-sion va fer la seva "excursió d'un dia" que enguany va consistir en la visita a El Escorial i a Segòvia, dia 17 de març.

Encara no havia trencat l'alba i ens trobàrem, a la plaça de la Vila, un grup d'unes trenta persones que, ulls espolsats i fora son i amb una bona dosis d'alegria, ens disposàvem a començar la passejada programada a les ordres del nostre bon amic Tòmeu "Porret".

Amb autocar arribàrem a l'aeroport i allà prenguérem l'avió que, sense cap contratemps, ens va deixar a Madrid, on hi havia una filera d'autocars que esperaven els seus respectius grups. El nostre va ser bo de trobar perquè duia un rètol que deia "Grupo de Porreras", i com que en el món no hi ha d'altre poble que es digui com la vila i a més no n'hi havia cap de nosaltres que no entengués el castellà, forçat havia de ser el nostre, com així va ser. Acte seguit ens hi acomodarem i li estrenyèrem cap a El Escorial.

Després d'un camí en el qual vàrem ser acompanyats per una pluja fina, arribàrem al nostre destí i mentres esperàvem que comencés el torn de visites aprofitarem per anar al bar a omplir-nos el gavatx. Ja feines corporals fetes i ben satisfets, visitarem l'església, sales, cambres, passadissos, les tombes reials, quadres, escultures, mobiliari, portes obrades i portals, taules, llits, finestres i balcons, i escoltant i donant fe sense discutir, a les explicacions que se'ns donaven.

Acabada la visita ens reunirem tots als graons del pati interior, i ben composts i riallers en Sebastià Vidal ens va tirar una foto perquè així poguéssim tenir un record gràfic d'aquesta eixida. A les hores ja s'havia ben estirat el dia, i com que no era hora de "perdre la llet pasturant", tornarem pujar a l'autocar i de cap a Segòvia hi falta gent. Arribats a Segòvia, optarem per anar a dinar abans de visitar el famós Aqüeducte, hi ho férem en un hotel d'allà prop, on el plat fort i com és costum a n'aquella terra fou "cochinillo", el que aquí en

diem porcella rostida, però més tendra encara o si voleu més petita.

Treta la panxa de mal any, visitarem l'Aqüeducte, una obra d'enginyeria romana que antany havia feta tan bona feina i que ara principalment és destinat com a reclam turístic; seguint l'itinerari visitarem la catedral, on pel camí i en una raconada ens toparem amb un fotògraf d'aquells d'un temps, on bastava ficar el cap al lloc que deixava buit, davant d'un decorat o unes figures que a un el feien semblar lo que no era. Cal dir que na Miquela i na Margalida de Ca na Maria Aina ho provaren i en quedaren la mar de contentes i satisfetes. Després de visitar la catedral seguirem per a vall de cap a l'Alcàsser situat en una forana i des d'on poguérem contemplar uns paisatges i paratges dignes de veure. Ja de camí cap a l'autocar encara tinguérem temps d'aturar-nos a comprar els típics records i com no d'entrar a una pastisseria i... ja m'enteneu!

Hem de dir que apart d'aquella brusca fina del matí, vàrem tenir molt bon dia, sense fred, a part de que vàrem poder contemplar les muntanyes plenes de neu. Arribarem a Madrid sense haver de suportar gaires cues de trànsit encara que així i tot férem moltes aturades. El xofer que era un home de molt bon manament ens va du a fer una volta pels llocs més significatius de la ciutat: Gran Via, Cibeles, La Porta des Sol... Ja a peu passarem per l'edifici de les Corts i l'església dels Jerònims des d'on prenguérem l'autocar que ens va du fins l'aeroport de Madrid-Barajas, allà ens pujarem a l'avió que ens havia de tornar a Mallorca. I com que ja era més hora d'anar a colgar ets ossos que de fer sa torniola per la vila, sense més raons partirem cadascú a ca seva i Déu per tot.

Molts d'anys i fins una altra!

L'ESCOLANIA DE PORRERES A LA VALL D'ARAN

Francesc Novella

d'estada serà l'antiga rectoria de Betlan, avui reconvertida en casal de colònies.

El lloc, en ple cor dels Pirineus, ens permetrà tota una sèrie d'activitats i de sortides que pensam ben interessants per a tots.

Per a l'organització i repartiment de tasques contam amb l'ajut inestimable de Rafel Barceló, Catalina Oliver, Margalida Mestre, Rafel Sitjar, Maria Cañellas, Joan Noguera, Mònica i Rafel Sitjar Cañellas.

Sortides als llacs de l'Alt Aran o rutes

de Motgarri ben segur que ens permetran gaudir d'uns dies que recordarem durant molts anys.

Pels al·lots més joves anirem novament a Sa Pobla. Les dates encara per concretar seran establertes en breu termini.

Per altra banda informar-vos que, com podeu veure, les obres a Sant Felip continuen a bon ritme. Dins tot el projecte hi figura la construcció d'una pista de bàsquet pels escolans. Volem prestar un servei als nostres joves i alhora agrair el que ells ens fan a nosaltres en el servei de La Litúrgia.

Després d'anar tres estius a Sa Pobla, tenim programat anar de colònies a la Vall d'Aran. Aquesta sortida està pensada pels al·lots i al·lotes de 1r i 2n d'ESO que fan servei a l'Escolania de Porreres.

Tenim organitzada aquesta activitat del dia 30 de juny al 7 de juliol i el lloc

BALL DE BOT A CUBA

Coloma Martorell i Gabriel Roig

Hi ha vegades que les persones queden satisfetes d'haver anat a visitar un lloc o un altre, i nosaltres estam més que contents d'haver anat a ensenyar ball de bot a La Habana, Cuba.

Va ser el passat més d'abril quan partírem de cap a Cuba a ensenyar ball de bot als joves de la Casa Balear de la Habana, amb motiu de la Trobada de Joves de les diferents cases balears i la Trobada de Comunitats que va tenir lloc en aquesta ciutat.

De l'experiència podem dir que va ser molt profitosa ja que els alumnes aprengueren amb molta facilitat jotes, fandangos mallorquins i alguns punts de bolero. Els joves col·laboraren moltíssim i demostraren en tot moment les ganes d'aprendre els nostres balls.

A més dels joves de Cuba, durant els

dies de la Trobada de Joves, també ballaren els joves representants de les cases d'Argentina, Uruguai, Puerto Rico, etc. Val a dir que a nosaltres

també ens varen voler ensenyar a ballar salsa però els resultats no varen ser tan bons! ("Ya tu sabes!")

ENS DESPERTEN "ELS TAMBORS DE L'ALBA"

Joan Barceló i Bauçà

Ramon Rosselló, Damià Duran, Joan Sastre,
Joan Barceló i Sebastià Melià

Damià Duran i Jaume (Porrerres, 1932) viu a Manacor i escriu des de fa 26 anys. Durant aquest temps ha esdevengut en assagista reconegut, fent recerca etnogràfica i antropològica a la Mallorca rural més profunda, on s'ha nodrit de les fonts orals. Ha publicat *El modo de vida del pescador de Cala Manacor*, *Aspectes materials i lingüístics de la cultura dels pescadors d'Artà*, *L'oci com a llenguatge de llibertat*, amb el qual va obtenir el premi Ciutat de Palma d'assaig en català, *Porto Cristo, societat i cultura*, *Producció i crisi arrossera de Sa Pobla i Muro*, *El pensament de l'home comarcal*, *Roda de folklore pagès*, *L'enginy de l'oci: estudi etnogràfic dels jocs, festes i altres diversions tradicio-*

nals de Porreres, el seu primer llibre de temàtica porrerenca, *Paraulles d'un camperol* i darrerament *Els tambors de l'alba*, on reivindica la pàtria municipal. Així es demana: "Quina realitat patriòtica poden experimentar els homes i dones que desconeixen la natura, el paisatge, l'artesanía, els monuments de la terra que les ha vist néixer?"

Damià Duran, al juny de l'any 1984, va escriure per primera vegada a "Llum d'Oli" sobre els seus sentiments nacionals. Rellegint l'article "Una estona d'eternitat" ja descobreix el seu país més íntim, el lloc on va néixer, "una clapa perduda entre els boscos i ametllers de Son Font, Son Dagueta, Son Oms i Son Mora". Essent un infant va

veure passar "una teringa d'avions, miloques guerreres, nacionals o republicanes. (...) No crec que dins l'eternitat no hi resti encara la meua pavorosa petjada, perquè no se el temps que allò durà, emperò per la impressió que em deixà, segur que més de la meua vida, de tal manera que no seré mai allò que en pau i lliurement hauria estat".

L'actual llibre, té la capacitat de transportar al lector pel món local i alhora universal. Ha recollit una gran quantitat de fets, articles, fonts orals, fotografies, documents, cites, opinions, publicacions locals, pregon, llibres de temàtica porrerenca, etc. i els ha analitzats, gairebé buidats, per treure la conclusió a la qual vol arribar.

Damià Duran ha recercat el punt de partida de la nació. Nació entesa des de baix: "no puc dir que la meua pàtria porrerenca sigui la petita, si no que és l'única que jo tenc com a mare cultural i pastura dels meus sentiments. A partir de Porreres hi ha la resta del món, que també és la meua pàtria però en sentit espiritualment descent, emocionalment menys profund. Jo ja sóc membre de la comunitat manacorina, un més de la seva família, un convidat permanent del seu món, un immigrant del seu paisatge llevantí, però tota aquesta identitat és només un afegitó a la meua soca i arrels porrerencues".

INTERÈS PELS PAISATGES

Duran, talment com si fos un pintor, cerca l'art més íntim. Utilitza els seus paisatges com a mirall. Tota l'obra és un diàleg que puntualitza la visió nacionalista, no demagògica, de la nostra cultura que contraposa a l'aldea global, aquesta patria major que pot incomunicar-nos com a porrerencs. I recorda, inquiet: *quí maneja avui la paraula dels infants porrerencs? Quí són els grans beneficiats de la nostra ceguesa quotidiana?*

L'obra de Damià Duran és reflexiva. Un clam per la nació com a un advertiment. El llibre és un tros de l'ànima del seu autor. Aquesta és la primera vegada que un porrerenc, un intel·lectual, aborda aquestes reflexions. Es un llibre útil que ens pot facilitar sentir el gust del propi país. Damià Duran ens ha citat a tots amb l'alba de Monti-Sion, per explicar el crit ressonant de l'agreg i el que entèn per fidelitat a la terra. Un recompte que rendeix homenatge als nacionalistes amb rostre. *"Et sents porrerenc o no. Sentir-se porrerenc és més una qüestió d'afecte, de vida en comú, de camins compartits, de simpatia i apreciació per uns interessos comuns. Et fan porrerenc la cultura i el sentiment perquè et lliguen a una gent i t'uneixen a un territori. Alguns pobladors que són porrerencs per via legal, de manera oficial, no ho són en sentit cívic, no se senten membres d'un noltros porrerenc, no comparteixen èxits, angoixes, patiments, dolor, pèrdua, endemés s'allunyen de les velles amistats, no assisteixen a les festes més sonades, reben amb indiferència allò que encara ressona com una tamborada deixondidora que els arriba de la Vila, passen de funerals i de cele-*

bracions col·lectives, siguin bauxes, trobades o manifestacions populars". Com vaig dir el dia de la presentació, Damià Duran no ha escrit un llibre: l'ha viscut. Potser perquè és un naufrag de cent il·lusions perdudes, potser perquè és un supervivent de la Porreres del cataclisme polític i social, potser perquè sempre ha sabut guardar la seva llibertat de persona singular...

Per alguna d'aquestes raons, o potser per totes elles alhora, poques persones hi ha tan ben situades com Damià Duran per a aportar punts de vista originals i lliures sobre la marxa de la petita patria i de la pàtria que és el nostre món. Es un llibre obert al món, a tota la cultura, obert a la intel·ligència. Si a cada pàtria li correspon una perspectiva vital i cultural diversa, si a cada pàtria li correspon el deure d'estimar als seus compatriotes, a cada pàtria li correspon també un escriptor nacional. I als porrerencs, després de molts anys, ens arriba l'hora de reivindicar Damià Duran com el nostre escriptor. L'escriptor que ens defineix.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i divendres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

Bar Pub
ES FAROLET
L'Almoina, 58 - PORRERES

LLIBRES, llibres ,llibres...

Presentació del llibre "Les confraries de Mallorca"

Dia 15 de març, a l'església de Sant Felip, es va presentar el llibre *Les confraries de Mallorca*, del qual n'ha estat el coordinador Damià Nicolau. Va presidir l'acte Mª Antònia Munar, presidenta del Consell Insular. Cal destacar el nombrós públic d'altres pobles de Mallorca que acudí a Sant Felip a tan solemne presentació. Un petit concert i un bon refresc acabaren d'arrodonir l'acte. El nostre amic

i company Miquel Morlà és l'autor de les il·lustracions de les diferents confraries que apareixen al llibre.

El dia 6 d'abril, dissabte de la Festa de Monti-sion, es presentaren a l'Ajuntament dos llibres: un del porrerenc i resident a Manacor Damià Duran Jaume i l'altre del felanitxer Ramon Rosselló Vaquer. Dos llibres de temàtica diferent però que a la vegada tenen coses en comú, parlen de Porreres: *Els*

tambors de l'alba i Noticiari de Porreres (segles XIII-XVI). El llibre de Damià Duran va ser presentat per Joan Barceló Bauçà.

I encara més llibres de porrerencs!. (Almenys dels que en tenim constància).

El passat dia 8 de maig es va presentar al Saló d'Actes de la Banca March de Palma el llibre del pare missioner porrerenc Bartomeu Barceló i Roig *El Món de les abelles a Balears*. Aquesta nova publicació ha estat editada per Lleopard Muntaner amb la col·laboració de la conselleria d'Agricultura i Pesca, l'Ajuntament de Llubi i altres entitats.

El llibre consta de 145 pàgines i està il·lustrat amb 32 fotografies en color moltes d'elles originals del pare Ricard Janer. El mateix autor explica a la introducció que aquest llibre no va destinat als apicultors, ni als afeccionats, ni tampoc té cap pretensió literària, sinó que va dirigit a tots aquells enamorats de la Natura. En aquesta publicació hi podem trobar explicacions sobre les principals característiques de la vida i l'organització social d'aquests insectes, com també els aliments que produeixen.

60è ANIVERSARI DE LA CORAL DE PORRERES

Enguanys es compleix el 60è aniversari de la Coral de Porreres. Per aquest motiu s'han programat un grapat d'actes per tal de festejar aquest esdeveniment:

Dia 13 d'abril: Concert de la Schola Cantorum. Església Parroquial.

Dia 25 de maig: Sopar -festa del 60è Aniversari. Monti-sion.

Dia 1 de juny: Intercanvi de la Coral de

Porreres a la III Primavera Musical de Campanet. Cicle 2002. Església de Campanet.

Dia 2 de juny: Concert fi de curs juntament amb la Coral Euterpe de Ciutat. Església parroquial de Porreres.

Dia 16 d'agost: Concert de les Festes de Sant Roc. Església Parroquial.

Dia 23 de novembre: Celebració-Festa de Santa Cecília.

Dia 15 de desembre: Trobada de Corals "Els cors de Mallorca canten Nadal".

Dia 26 de desembre: Concert de Nadal juntament amb les corals infantils de Porreres.

Des d'aquestes planes, el Consell de redacció de la revista i l'Agrupació Cultural vol felicitar la Coral i totes aquelles persones que al llarg d'aquests seixanta anys han mantingut i conservat aquesta dedicació musical que tan arrelada està en el nostre poble. Per a molts d'anys!

“AQUEST ESTIU... PORRERES”

Un ampli ventall d'actuacions musicals per a tots els gusts

El passat dia 18 d'abril, i en una roda de premsa convocada per l'Ajuntament de Porreres on hi assistiren diversos mitjans de comunicació de Mallorca i on no hi faltà tampoc un representant de la nostra revista, fou presentada la programació de “AQUEST ESTIU... PORRERES”, un ampli ventall d'actuacions musicals per a tots els gusts i que ben segur farà que Porreres es converteixi aquest estiu vinent amb un dels llocs més concorreguts de Mallorca.

Aquestes actuacions foren presentades pel batle de Porreres Joan Sastre i el regidor de festes Bernat Bauçà, que agraïren de forma especial a les empreses *Fona Artist*, *Borràs Espectacles*, *Tot Espectacle*, i *Arrecogios i Sargantana*, el seu esforç i ajuda perquè Porreres pogués comptar enguany amb una oferta musical mai vista a la nostra contrada.

Així mateix el batle va afegir que aquesta programació es com una reivindicació cultural i musical de la comarca del Pla de Mallorca, i que era per estar orgullosos de que el nostre poble fos el referent per demostrar que els grans esdeveniments musicals poden tenir cabuda també en els pobles més petits i que no només queden reservats per als més grans.

CONCERTS PREVISTOS DES DEL 20 D'ABRIL AL 31 D'AGOST DE 2002

ABRIL

Dissabte dia 20- A les 22 hores a l'Auditori municipal concert de *FORA DES SEMBRAT*.

MAIG

Divendres dia 3- A les 22 hores a l'Auditori municipal concert de *GOSSOS*.

JUNY

Dissabte dia 1- A les 22 hores a l'Auditori municipal concert del guitarrista i compositor *JAUME COMPTE*.

Dissabte dia 8- A les 22 hores al Parc de n'Hereveta actuació i presentació del nou disc d' *HORRIS KAMOI*.

JULIOL

Dimecres dia 24- A les 22 hores al Parc de n'Hereveta únic concert a Mallorca de *CELTAS CORTOS*.

AGOST

Divendres dia 2- A les 22 hores al Camp municipal de Ses Forques únic concert a Mallorca de *DOVER* precedits per l'actuació de *DEEP SOUTH*.

Divendres dia 9- A les 22 hores a l'Església parroquial concert de música clàssica amb *VIRTUOSOS D'HUNGRIA*.

Dissabte dia 10- Torrada Popular al Parc de n'Hereveta.

Dimecres dia 14- A les 22 hores al Parc de n'Hereveta concert amb *DUSMINGUET*, *MACACO* i *AMPARANOIA*.

Dijous dia 15- A les 22 hores a la Plaça de la Vila actuació de *LORENZO SANTAMARIA*, *JEANNETTE*, *MICKY* i *TONI RONALD*.

Divendres dia 16- A les 00'30 hores després dels Focs, actuació a la Plaça de la Vila d'*HORRIS KAMOI* i fi de festa a l'Avinguda Bisbe Campins amb *S'ARRUAL JAZZ MORT*.

Dissabte dia 31- Concert del cantautor català *JAUME SISA*. El lloc i l'hora encara estan per concretar.

NOTA

Els tres concerts que tendran lloc a l'Auditori municipal van inclòs dins la programació de *SOM AQUÍ*, primer cicle de música acústica.

Tots els concerts i actuacions que van des del dia 9 al dia 16 d'agost estaran inclòs dins el programa de les festes de Sant Roc 2002, i seran gratuïts per tots els porrerencs i porrerenques.

VENDA D'ENTRADES A:

PORRERES: Ajuntament i Sa Fonda Cafè.

PALMA: Xocolat Discos i Viatges Pegaso.

FELANITX: Bar can Moix.

MANACOR: Discos Baba.

INCA: Discos Baba.

LLUCMAJOR: Bar Colon.

CAMPOS: Bar can Nina.

POLLENÇA: Bar el Garito.

COLÒNIA ST JORDI: Bar Allà d'Alt.

L'ESCOLA DE BALL D'AIRES DE MONTI-SION A MENORCA

Caterina Gornals Miralles

Dissabte dia 4 de maig l'escola de ball d'Aires de Monti-sion va fer un intercanvi amb l'agrupació de ball Sant Miquel de Ciutadella. De bon matí ens reunírem unes 120 persones a la plaça de la vila per partir amb autocar cap al Port d'Alcúdia. A les 8'30 partíem amb el vaixell i d'anada a Ciutadella trobàrem un poc de mala mar i molts es varen marejar. Devers les 11'30 arribàrem allà, i com que a les 12'30 havíem de ballar a la

plaça dels pins, ens vàrem anar a canviar de roba. Primer va ballar el grup anfitrió i després ho férem nosaltres. La gent de pas s'aturava per veure l'actuació i pareix esser que va agradar bastant. Després ens va venir a cercar un autocar per anar a dinar d'una paella boníssima que ens va oferir l'agrupació d'allà i férem un poc de festa tots junts.

Devers les 6 de l'horabaixa ens tornaren acompanyar a la plaça dels pins i

poguèrem fer una volta per si algú volia portar un detall als familiars o amics, però no tenguèrem massa temps perquè abans de les 7'30 havíem de ser al port altra vegada per tornar embarcar. Com a curiositat, ens vam fixar que des del Port d'Alcúdia no es veu Menorca però des del de Ciutadella sí que es veu Mallorca.

De tornada la mar va estar més tranquil·la. Dins el vaixell ens vam trobar en Pau, el cantant d'Antònia Font, i tothom li va demanar autògrafs: a fulls de paper, als capells, als clauers... i a les 11'15 érem altra vegada al Port d'Alcúdia. Agafàrem l'autocar i cap a Porreres. Va ser una passada!. Tots ens ho vam passar molt bé. Esperam poder-ho repetir qualche dia.

Construccions i Reformes
BARGAR PORRERES. S.L.

C/ Des Garrover, 17
07260 Porreres

Tel. 971 64 72 12
Mòbil: 649 707 397

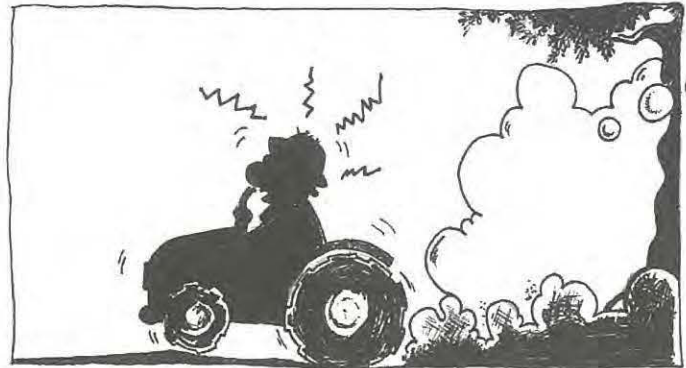
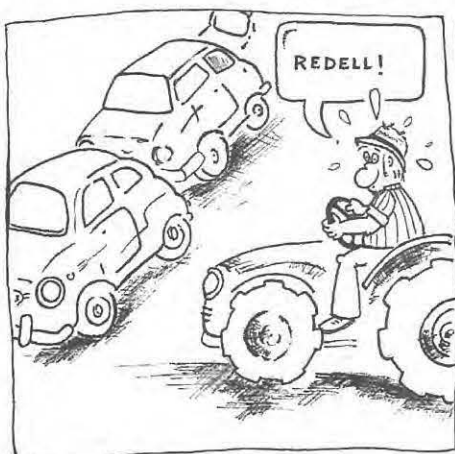
ESTANC
**CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

POLIESPORTIU
JOAN LLANERES
PORRERES

Can Miraprim i el pavelló.

TOTHOM BEN CONTENT AMB EL NOU PAVELLÓ MANCO UN SERVIDOR, A QUI SENSE PAS PEL TRACTOR L'HA DEIXAT AQUESTA GENT.

lulú.

LA NOSTRA HISTÒR

“Venim del nord, venim del sud

Margalida Barceló Taberner
Antoni Gornals Mesquida
Antònia Montserrat Fullana

Els moviments migratoris han estat la tendència demogràfica més representativa del final del segle XX i, des dels anys noranta, les Illes Balears han esdevingut un territori paradigmàtic dins aquest context migratori. Les Balears són un destí cobejat no només pels onze milions de turistes anuals, sinó també per la gran quantitat de nous residents arribats, sobretot, la darrera dècada.

L'evolució de la població de les Balears a partir de mitjan segle XX és acceleradíssima. Des dels anys seixanta, la població s'ha duplicat i ha passat de 400.000 a 800.000 habitants, per l'arribada massiva d'europèus i d'estrangers extracomunitaris, sense que això hagi significat un descens del flux migratori que ha anat arribant des de l'Estat espanyol durant els darrers quaranta anys.

Davant aquest fet, creiem importantíssim que es comencin a fer passes, de bon de veres, per aconseguir la integració lingüística i cultural d'aquests nous habitants de les Illes. Nosaltres hem entrevistat alguns porrerencs i porrerencs que decidiren, per diversos motius, instal·lar-se a Porreres ara fa més o manco anys perquè ens donassin l'opinió sobre la seva integració a la vida del poble.

Les preguntes que ens han contestat són les següents:

1. Quina edat teníeu quan venguéreu a viure a Mallorca?

2. Quins foren els motius?

3. Sabíeu abans de venir que a Mallorca es parla la llengua catalana?

4. Tenguéreu necessitat d'aprendre la llengua? Què va fer que la volguéssiu aprendre?

5. Quines dificultats us trobareu per aprendre-la?

6. Us va facilitar la vida al poble el parlar la llengua d'aquí?

7. Quina llengua parlau habitualment a casa vostra?

8. Ara que a Mallorca la quantitat de nous residents arribats d'indrets diferents augmenta cada dia, quina creieu que hauria de ser l'actitud dels catalanoparlants?

9. I la de l'Ajuntament?

10. Què és allò que més us va sorprendre d'aquí quan arribàreu?

Maria Luisa Barragán Grijalva va néixer al poble de Fuenmayor a La Rioja. Té 82 anys i és casada amb Joan Vidal Moi.

De la Rioja a Mallorca, de Fuenmayor a Porreres, del castellà al català.

1. Jo vaig venir per Nadal, quan tenia 22 anys, i cinc mesos després me vaig casar

a Porreres.

2. Durant la guerra civil vaig conèixer en Joan, el meu marit, a Logronyo, perquè li havien destinat. Acabada la guerra, vaig venir a Porreres una primera vegada per veure'l i hi vaig estar 15 dies. Un any després vaig tornar per casar-me.

3. Sí que ho sabia, perquè en Joan a Logronyo m'hi xerrava qualche vegada i jo li deia que no l'entenia. I com que també per allà hi havia altres mallorquins i catalans, ell el xerrava, i me deia que xerraven la seva llengua.

4. I clar que sí. Perquè m'hi xerraven i jo no els entenia. M'enviaven a cercar col·loris i pastanagues a la botiga i jo no sabia que havia de comprar. Anava repetint el nom tot el camí per no oblidar-me. Si me volia comunicar amb la gent del poble no me quedava més remei que aprendre mallorquí.

5. Me va costar perquè és una llengua diferent. Les paraules són diferents. No me va ser fàcil. Escoltar i tornar escoltar fins que ho entenes.

6. Sí, i molt. Quan vaig començar a entendre ja me va ser més fàcil. Jo anava a Sa Llosa per estar amb la gent i escoltar les converses per aprendre la llengua i poder xerrar amb ells. I és que abans hi havia més contacte amb la gent, amb els veïnats. Ara cadascú està a ca seva.

7. Amb en Joan sol xerrar amb mallorquí perquè ell m'hi ha xerrat sempre. Així i tot qualche vegada li xerr en castellà.

8. Jo vaig aprendre el mallorquí perquè tothom m'hi xerrava. Si t'hi xerren l'arribes a entendre i l'aprens.

A, LA NOSTRA GENT

de mar endins, de terra enllà".

9. Els petits van a escola i aprenen aviat. Els grans no ho sé.

10. El menjar i qualque costum. Record que me varen donar burballes amb conill i jo deia què és això. També a Logronyo la Nit de Nadal ja preparàvem un bon sopar i aquí només vàrem fer un poc de xocolata, però el sopar va ser de pa amb oli o sobrassada, com cada dia. El dia de Nadal sí que es feia dinar. I aquí també els diumenges o festes s'organitzaven tertúlies amb els veïnats i ball per passar l'horabaixa i allà no.

Omar Bourhail va néixer a Metalsa. És estudiant, té 15 anys i resideix a Porreres. Del Marroc a Mallorca, de Metalsa a Porreres, de l'amazig al català.

1. 12 anys.

2. Que el meu pare cercava treball.

3. No.

4. Sí. Perquè era la llengua que s'utilitzava a l'escola, perquè m'agradava i per comunicar-me amb els amics que havia fet a l'escola.

5. No em va resultar massa difícil perquè ja havia estudiat francès; així i tot tenc dificultats.

6. Sí.

7. Amazig i àrab.

8. Ensenyar-nos amb molta paciència la seva llengua.

9. Fer-nos arribar informació a casa i fer cursos de català, encara que hi hagués poca gent.

10. La llengua que es parlava.

Christiane Lamarche Sauvain va néixer a Dijon. La seva professió és la de treballadora de neteja a cases particulars i té 58 anys.

De la Borgonya (França) a Mallorca, de Dijon a Porreres, del francès al català.

A Porreres tothom coneix na Cristina, "sa francesa", no debades ha estat la professora particular de francès d'algunes generacions d'estudiants, quan era la llengua estrangera de l'escola. Durant molt de temps ha estat gairebé l'única persona que a Porreres parlava la nostra llengua amb un accent estranger. El seu cas és un exemple d'integració cultural fet a partir dels vincles afectius i del sentit comú.

1. 28 anys.

2. Em vaig casar amb un porrerenc, en Toni Vidal.

3. Sí, perquè jo ja venia de vacances a Mallorca des dels 12 anys. Tenia família aquí.

4. Sí. Jo era la que venia de fora, per tant era jo que m'havia d'adaptar. No podia demanar que fos el meu home, els meus veïnats que s'adaptassin a mi. És natural!

5. Llevat de la "erra" que no m'ha sortit bé mai! No em va ser massa difícil perquè la vaig anar coneixent a poc a poc i, a més, s'assembla al francès. Una cosa sí que vull dir, i és que la gent hauria de ser més comprensiva quan aprens el mallorquí, ho hauria de facilitar i no sempre és així. A vegades se'n riuen o no s'esforcen en entendre't. No és tothom, eh!

6. Car!!

7. Mallorquí. Els meus fills i el meu home saben francès, però no és la llengua de ca nostra.

8. És difícil. No sé que haurien de fer. Les persones que venen a viure aquí l'entendran, però no es veuen amb l'obligació perquè amb el castellà ja funcionen i els que xerren mallorquí els entenen. Si són estrangers primer aprenen el castellà. Amb el temps l'aprendran.

9. Fer classes, fer cursos.

10. No vos ho creureu, però vaig patir fred! Era el mes d'abril i plovia i plovia. Com enguany!

VISITA PASTORAL

Joana Karmany - Llorenç Cerdà - Catalina Oliver

El Sr Bisbe Don Teodor Úbeda i Gramaje ha visitat el poble de Porreres en tres ocasions en un espai molt curt de temps: el diumenge dia 23 d'abril, el dissabte dia 27 d'abril i el divendres dia 3 de maig, dins el seu programa de Visita Pastoral que té per finalitat visitar totes les parròquies de la diòcesi de Mallorca entre el mes de gener de 2002 i el mes de març de 2003.

Què significa la Visita Pastoral?

La Visita Pastoral és una competència que té el Bisbe, que cada un cert temps ha de tenir una trobada més propera amb el poble de Déu, a través de totes les parròquies de la seva diòcesi. Per conèixer la gent més de tu a tu.

L'actual Visita Pastoral ha de servir per encorajar les distintes tasques que es fan i anar remarcant les prioritats dins les nostres parròquies, que són:

- Aplicació del Sínode Diocesà.
- ⇒ Destacant la implicació dels laics.

- Nova organització diocesana:
 - ⇒ Formació del Consell Arxiprestal i el Consell Laical.
 - ⇒ Foment i formació de Consells Parroquials.

Com és la nova organització diocesana?

Reducció dels Arxiprestats, per tal de concentrar esforços de treball i tenir un servei més especialitzat, (concentració de totes les àrees de feina perquè estiguin més especialitzades i que algú vetlli per elles. La intenció és treballar a nivell d'equips de feina.)

Arxiprestats

Cada Arxiprestat està organitzat amb Unitats Pastorals i cada Unitat la formen les parròquies més properes per tal d'unificar esforços i ajudar-se entre elles.

A Mallorca s'han creats deu Arxiprestats, organitzats entre ells en Unitats Pastorals.

Tres a Ciutat:

- Centre
- Eixample
- Barriades

Set a la Part Forana:

- Ponent
- Lluc-Raiguer
- Miramar-Vall de Sóller
- Nord
- Llevant
- Migjorn
- El Pla

L'Arxiprestat del Pla el formen disset parròquies organitzades en tres Unitats Pastorals:

1. Algaida, Randa, Pina, Lloret, Montuïri, Sant Joan, Vilafranca i Porreres
2. Petra, Ariany, Maria de la Salut, Costitx i Sineu.
3. Sancelles, Biniali, Santa Eugènia i Llubí.

Visita Pastoral a Porreres

Dia 23 d'abril, el Sr. Bisbe es desplaça al poble de Porreres per realitzar les seves funcions de la Visita Pastoral a la nostra Parròquia; en primer lloc va anar a La Residència a saludar les Germanes de la Caritat i els residents. A les 19 hores es reuní amb els membres del Consell Parroquial a la Rectoria, per tractar temes basats amb la realitat de la comunitat cristiana de nostre poble: La Parròquia de Nostra Senyora de la Consolació i El Convent de Sant Felip Neri.

Abans de fer la visita el Sr Bisbe havia enviat un qüestionari que diferents grups de la comunitat cristiana de Porreres havien treballat i li havien enviat les respostes, reflexions i preocupacions del nostre poble. Per això a

la reunió es van debatre i analitzar els nostres entrebancs, tasques i inquietuds. Els temes que convé destacar foren:

- Nivell d'acollida del Sínode Diocesà.
- Iniciatives per a una major implicació de laics en la dinàmica de la Parròquia, la Unitat Pastoral, l'Arxiprestat: Pastoral juvenil, familiar, litúrgia, acció social, formació...
- Reptes, respostes i relacions sobre immigració i parròquia.
- Qüestions d'economia, conservació, obres...
- Distribució, creació i utilització de locals i espais de la comunitat cristiana.
- Perspectives econòmiques, recursos i finançament.

Durant la reunió, el Sr Bisbe va manifestar la seva satisfacció pel grau d'implicació del Consell Parroquial de Porreres en les tasques de la Comunitat Cristiana i va recordar que aquest fou el primer que es va formar de tot l'Arxiprestat del Pla i un dels primers de tot Mallorca.

A les 20'30h. Eucaristia a la parròquia per a tota la comunitat porrerena.

Dia 27 d'abril, es reuní al santuari de Montisyon amb els joves i els seus catequistes de totes les parròquies de l'Arxiprestat del Pla. Hi assistiren 120

joves i 20 catequistes.

Durant tota la jornada es feren activitats basades en una carta que el Sr Bisbe havia escrit i dirigit als joves, on els hi demanava la seva opinió sobre l'església per saber que i com els hi arriba, quines millores aportarien, que transformarien i com s'implicarien?

Totes aquestes reflexions es realitzaren en tres activitats:

- Una gimcana
- Reunió per debatre i analitzar la carta i les respostes
- Celebració i participació de l'Eucaristia.

Dia 3 de maig, a les 21 hores a l'Església Parroquial es digué una missa d'Acció de Gràcies amb tots els grups de l'Arxiprestat del Pla i en acabar s'oferí en el pati parroquial un senzill refresc, dels nostres productes, on es pogué dialogar amigablement amb el Sr Bisbe i els seus acompanyants.

Durant totes les Visites Pastorals que el Sr Bisbe ha fet al nostre Arxiprestat ha comptat amb l'assistència i col·laboració del Sr Jaume Alemany, vicari episcopal de la Part Forana i rector de Bunyola, la Sra Antònia Garcies, representant del Consell de laics de l'Arxiprestat del Pla i el Sr Antoni Riutort, Arxipreste del Pla i rector d'Algaida.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

FEBRER 2001

Dia 05	2,1	litres/m2
Total	2'1	litres m2

MARÇ 2002

Dia 04	2'4	litres/m2
Dia 05	2'9	litres/m2
Dia 06	4'1	litres/m2
Dia 07	3'7	litres/m2
Dia 08	1'0	litres/m2
Dia 28	1'8	litres/m2
Dia 29	41'2	litres/m2
Dia 30	0'2	litres/m2
Total	57'3	litres m2

ABRIL 2002

Dia 01	1'9	litres/m2
Dia 02	22'0	litres/m2
Dia 03	14'6	litres/m2
Dia 04	5'3	litres/m2
Dia 06	4'4	litres/m2
Dia 11	6'9	litres/m2
Dia 12	3'5	litres/m2
Dia 14	6,8	litres/m2
Dia 15	3'4	litres/m2
Total	68'8	litres m2

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguets. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12. • Porreres.

Tels. 971 64 70 24 - 971 64 78 70

PUB RESQUILLS ES TRUI DE PORRERES

C/ Pou Florit, 14 - PORRERES

BARTOMEU MELIÀ BOTERÍ GUARDONAT AMB EL PRIMER PREMI LINGUAPAX

L'antropòleg porrerenc Bartomeu Melià, va ser guardonat amb el premi Linguapax per la seva tasca en defensa de l'idioma guaraní. Aquest premi instituit per primera vegada, fou entregat amb motiu del Congrés Mundial de Polítiques Lingüístiques celebrat el passat mes d'abril a Barcelona.

"ELEMENTS"

Toni Servera "Zeppe"

En Bartomeu Barceló és un al·lot de setze anys que estudia quart d'ESO a l'institut de Felanitx. A més de ser un bon estudiant, li agrada escoltar i tocar música, practicar un esport, el futbol, i compartir els seus moments d'oci i diversió amb les seves amistats. És un al·lot molt conegut dins el poble, té molts d'amics i una bona relació amb la gent que l'envolta.

Fa més o manco un any, ell i cinc joves

més de Porreres van formar un grup musical "ELEMENTS". En Bartomeu toca la bateria i la seva música és de l'estil del Rock'n Roll. Toquen temes composts per ells mateixos i de grups musicals del Roc català.

A hores d'ara ja han fet quatre actuacions a Porreres i una a Felanitx. Tenen com a projecte més immediat l'enregistrament d'un disc amb les seves cançons.

NOVA JUNTA DIRECTIVA DE LA FILHARMÒNICA PORRERENCA

La Filharmònica porrerenca ens va fer arribar una nota on ens informava dels canvis haguts a la junta directiva i que actualment queda de la següent manera:

President:	Josep Munar Lladó.
Vicepresident:	Cristòfol Font Cerdà
Secretari:	Bartomeu Mora Mesquida
Tresorer:	Aina Sorell Rueda
Vocal:	Joan Ballester Melià
Vocal:	Joan Carles Julià Cuenca
Vocal:	Gabriel Martorell Lliteres
Representant socis:	Gabriel Barceló Garí
Representant socis:	Bartomeu Servera Nicolau.

Foto VIDAL Porreres

FOTOGRAFIES D'ESTUDI
REPORTATGES DE NOCES, BATEJOS, COMUNIONS
AMPLIACIONS I REPRODUCCIONS

CAFÈ NOU

Tapes i Berenars

els dilluns feiners TANCAT

C/. Pou Florit, 79 • Tel. 971 64 75 61
07260 PORRERES

ELS JOVES ENS POSAM EN MARXA

Associació de Joves de Porreres

L'Associació de Joves de Porreres, a poc a poc, es va organitzant. Tenim diferents activitats, moltes propostes per fer i moltíssimes necessitats d'ajuda -començant per la dels joves mateixos- per dur-les a terme. Per això, no deixeu que vos ho expliquin i veniu. Ens ho passarem d'allò més bé.

ACAMPALLENGUA 2002

Durant el cap de setmana del 4 al 5 de Maig els joves de Porreres organitzarem l'anada a la cinquena edició de l'Acampallengua. Aquesta vegada els Joves de Mallorca per la Llengua incorporaren elements nous com l'Acamparàdio, una fira d'entitats permanent, una mostra de música jove i un CD de regal per a tothom. Enguany tengué un caire més reivindicatiu i esperançador. Tot i que el temps fred i les pluges enrevoltaven l'Acampallengua hi assistiren més de 4.000 persones. L'Acampallengua de cada vegada agafa més força i és major el públic que decideix anar-hi. De diferents pobles partiren autocars plens de joves per passar el cap de setmana a Binissalem. De Porreres, 39 joves utilitzaren aquest servei, que patrocina l'Ajuntament.

Allà hi hagué activitats per a tots els gustos: festa infantil, gimcana, tallers, futbol 7, torrada, teatre, conferències, ballada popular amb Al Mayurqa i Folkabanda, actuació castellera, correfoc, concert de Nou Romancer i s'Albaida i una excursió. El concert de rock fou l'atractiu més esperat de l'Acampallengua on hi actuaren Els Pets, Antònia Font, Mesclat, Syphosis, Los Draps i J.A. Skarabat.

ANIREM AL SENGLAR ROCK!!

També volem informar els joves que organitzam un viatge al festival Senglar Rock, que tindrà lloc a Montblanc (Tàrragona) des del 4 al 7 de Juliol. Ens agradaria que venguéssiu. Per això ens ho heu de comunicar el més aviat possible, ja que hauríem de començar a fer un llistat. El Senglar Rock 2002 té bona part del cartell confirmat i les entrades ja estan a la venda. Aquest any, els organitzadors han avançat que hi haurà els concerts de Lax'n'busto, Dover, Mercedes Peón, Macaco, Cheb Balowski, Dept., Whinskyn's, Sapo i Mesclat,

entre d'altres. A més hi haurà activitats paral·leles, com una mostra de clips, un homenatge al desaparegut guitarrista de Sopa de Cabra, Joan "Ninyin" Cardona. El Senglar Rock també s'obrirà a altres estils amb el Senglar Folk i ampliarà la zona d'acampada. Per cert si hi ha qualche interessat/da en anar a l'Acampada Jove d'Arbúcies (18-21 juliol), podeu posar-vos en contacte amb les JERC, telèfon 971-728826, (dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00 hores).

TÍTOL DE "DINAMITZADOR CULTURAL DE LA UNIÓ EUROPEA"

La Unió Europea organitza unes trobades entre joves de diferents països. Aquest intercanvi consisteix en conèixer altres cultures i tradicions, així com la manera de viure i veure el món que tenen els joves de cada un dels llocs. Les places són limitades i només hi poden anar, com a màxim, 4 o 5 persones de cada país. De moment la ciutat de trobada encara no se sap. Si qualche jove de Porreres està interessat en participar en aquest encontre s'ha de posar en contacte amb nosaltres. Entre totes les persones que hi vulguin anar es farà un sorteig per tal de saber quins són els joves que hi partiran. Per tal d'elaborar el projecte es tindrà l'ajuda dels Joves i d'un dinamitzador cultural.

Idò, no vos ho penseu més: feis-vos membres de l'Associació de Joves de Porreres. No cal dir que esperam tota classe de propostes, suggeriments, notícies, consultes, etc. a l'adreça electrònica: ajovesporreres@hotmail.com o als telèfons 971-647375 i 646-720976.

BAR
Ca'n guillem
Tel. 971 64 74 95 PORRERES

VI TROBADA D'ESCOLES DE BALL A MONTI-SION

Catalina Sastre

Un any més l'escola de ball de l'Agrupació Aires de Monti-sion va organitzar la trobada d'escoles de ball. Enguany hi participaren l'escola de ball d'Aires Sollerics, la d'Aires des Pla de Marratxí, la d'Aires Mariners de Porto Cristo, el Centre Cultural de Campos i la nostra.

La trobada va començar a les onze del matí amb jocs i divertiment pels petits i grans que va durar fins a la una. El dinar va ser a l'esplanada de Ses Païses on cadascú es va poder muntar la seva taula.

La diada va acabar amb la mostra de ball mallorquí i cada un dels grups participants va poder mostrar el que havia après durant el curs. Finalment es va acabar amb una jota ballada per tots els alumnes participants. Per molts anys!

VOS INFORMAM

Grup d'Esplai

Dins s'esplai hi ha hagut una sèrie de canvis; a la passada assemblea na Joana M. Julià, presidenta del Grup d'Esplai, va dimitir del càrrec per motius personals i per incompatibilitat d'horaris amb la seva feina. Rera ella, vam decidir que tots els membres de la Junta Directiva hàviem de deixar el càrrec i procedir a unes noves eleccions. Aquesta junta cessava en les seves funcions el proper mes de setembre, i es va decidir crear una comissió gestora formada per 3 persones, que portaran la tasca capdavantera de s'esplai d'aquí a la tardor.

Els tres elegits foren na Francesca Amengual, en Tomeu Mora i na Mercè Busquets.

ACTIVITATS REALITZADES

Com cada any, hem participat a la **Festa de Montision**, enguany per partida doble, ja que al matí vàrem muntar una parada de venda de camisetes i revistes, on tots els guanys són per ajudar a pagar el campament als nins i joves que venguin a Porrera.

A l'horabaixa, els tradicionals jocs populars per arrodonir una festa que, malgrat haver començat amb mal dia, es va compondre i no ens vam perdre res.

Una altra activitat que hem dut a terme recentment ha sigut la participació de 8 joves i 1 monitora a una **TROBADA de JOVES** a Menorca, els passats 27 i 28 d'abril, a Son Putxet. En total van ser més de vuitanta participants, entre monitors i joves. Aquesta trobada partia de la iniciativa d'una sèrie d'esplais del GDEM.

Dels més petits no ens oblidem, el dia 11 de maig partim d'acampada per l'endemà anar a la **TROBADA d'ESPLAIS DE MALLORCA** que enguany es fa a Inca, a la cançó que cantarem amb altres pobles del nostre voltant li ha posat la música en Joan Martorell, que des d'aquí li volem agrair que sempre que li demanem, col·labora amb nosaltres.

CAMPAMENT PORRERA

Seguim informant del Campament d'estiu, que com sabeu, ens anem a **Porrera** (Priorat), del 3 al 9 d'agost.

Varen ser molts els nins i joves que es varen pre-inscriure el dia de la festa de Montision, aquest llistat és per fer-nos una idea de la quantitat de gent que podem ser aquest estiu.

Si algú ja té clar que vol venir de campament, pot passar per les oficines de l'Ajuntament a apuntar-se. Com ja diem, no volem fermar a ningú, és simplement per tenir una idea, i el més de juliol s'obriran els llistats d'inscripció, donant preferència als que ja s'hagin apuntat, que els avisarem personalment.

Hi ha en marxa una sèrie de projectes per dur a terme per tal d'aconseguir que el campament vos surti més barat, vam començar amb la venda de camisetes, i més endavant, segurament farem qualche festa per seguir recaptant diners.

Si voleu més informació del campament, no dubteu en demanar-la a qualsevol monitor/a.

Gràcies i fins aviat!!!

CAP
DE CANTÓ

L'OVELLA NEGRA

Joan Sorell Adrover

Entre tanta blancor com hi sol haver a les guardes d'ovelles, sempre és bo pensar que els contrastos forts moltes vegades són els que donen sentit a la vida. Una ovella negra és un exemplar estrany en les agrupacions d'aquest tipus d'animal a la nostra illa. Per això, a ningú sorprèn que, en certa manera, siguin marginades per les altres. Segura-

ment, aquesta marginació, diguem-ne natural deus ser el motiu que va fer que pogués fotografiar aquesta bella ovella negra deslligada dels altres exemplars adults de la manada, només acompanyada de tres ovelles petites, una de les quals sembla filla seva. Era l'any 1991. Al diari El Dia 16, al qual treballava, volien que fotografiàs la pagesia autèntica, que

segons es deia llavors estava a punt de desaparèixer. Els meus caps estigueren molt satisfets de que em presentàs a la redacció amb un rodret amb les imatges d'una guarda d'ovelles roges, de les poques que quedaven per la Marina de Lluçmajor. Potser no sigui una foto informativa però no me digueu que no té la seva gràcia.

CORTAFUEGOS

Miquel Mas Fiol i Francesc Xavier Serra Vidal, dos alumnes de 2n d'ESO del col·legi Verge de Montisio de Porreres, varen participar al concurs Cortafuegos que organitza el Ministeri de Medi Ambient i quedaren en primer lloc a la fase eliminatòria per Comunitats Autònomes. El premi obtingut fou un viatge de cinc dies per Segòvia i Ciutat Reial, per als dos alumnes i

un mestre acompanyant, i diferents obsequis, com llibres, binocles, motxilles...

A més, la puntuació obtinguda a la fase eliminatòria els permeté, a aquests dos alumnes porrerencs que representaven les Illes Balears, quedà classificats en segon lloc d'entre tots els participants d'Espanya. Enhorabona per a ells i per a l'escola!

Llorenç Cerdà Mora

Carrer Major, 75 - 2.º A
Tel./ Fax 64 79 11
07260 PORRERES MALLORCA

Venda de Bolets

L'ACAMPALLENGUA 2002 ENGUANY A BINISSALEM

S'hi aplegaren unes 4.000 persones

Els dies 4 i 5 de maig va tenir lloc a la vila de Binissalem una nova edició de l'Acampallengua. Els assistents que enguany arribaren als 4.000, des dels infants fins als adults encara que la majoria fossin joves, pogueren gaudir durant dos dies, encara que el temps no va acompanyar, d'una sèrie d'activitats culturals, musicals i recreatives a favor de la llengua catalana. El temps no va acompanyar

L'objectiu d'aquesta trobada és fer reviure la nostra llengua en uns temps de globalització accelerada que amenacen cultures com la nostra, que no tenen el suport d'un Estat, l'Acampallengua està pensat com a una mobilització del moviment de defensa del català i com a un marc de convivència obert a les noves realitats. Si, per una banda, té un contingut clarament reivindicatiu (s'hi aprova un manifest destinat a les institucions i a la societat civil demanant-los una implicació més gran en el procés de normalització lingüística), també en té de forma-

tiu (xerrades sobre temes diversos, manifestacions culturals, tallers) i de lúdic (és una gran festa per la llengua).

L'èxit que any rera any té l'Acampallengua és conseqüència del seu caràcter desacomplexat (s'hi barregen activitats pròpies de la cultura popular i les noves tecnologies; el ball de bot i el rock; el debat seriós i la gresca). I tot això, sempre en català. És una demostració de que tot es pot fer en la nostra llengua, des de castells humans fins a una exhibició de skate.

Però encara més important és l'aspecte sociocultural de l'Acampallengua, que es manifesta amb la presència de milers de persones en la seva majoria joves, dins una localitat petita, hi té una gran incidència i demostra de cara al poble la magnitud i la força dels partidaris de la nostra llengua. A més, la implicació de les institucions i de la societat civil locals garanteix que la llavor sembrada donarà el seu fruit. Per altra banda, estam parlant d'una

activitat d'alt contingut lúdic, que ha aconseguit fites a que no havia arribat el moviment de defensa de la llengua: a les darreres edicions, hem comptat amb la presència d'una gran quantitat de castellanoparlants, que han viscut durant dos dies en català i s'han integrat sense problemes dins l'activitat. La influència que hagi pogut tenir sobre les seves actituds lingüístiques està per veure; però no pensam que sigui negativa. Els Acampallengua han estat també un espai d'interrelació entre gent de tots els pobles de Mallorca. Hi ha hagut també una presència constant d'arreu dels territoris de parla catalana. S'hi ha fet grans amistats i han estat una escola on aprendre a estimar i defensar la identitat pròpia de Mallorca. La seva potencialitat no està, però, exhaurida. Enguany férem un esforç perquè hi acudís gent provinent de les darreres onades migratòries. Amb aquesta intenció afrontarem aquesta nova edició i de veres que ho aconseguirem.

*Bartomeu Ferrando i Ballester
Guillem Soler i Vanrell*

E C O N O M I S T E S

Assessoria Fiscal - Comptabilitats - Assegurances

C/. Nuño Sanç núm. 11 - 1er A · Tel. i Fax 971 16 81 56 · PORRERES

FESTA REPUBLICANA

Homenatge als presoners republicans de Felanitx 2002

Catalina Oliver i Margalida Barceló

Dia 14 d'abril de 1931 es va proclamar la Segona República Espanyola que va acabar quan després de la guerra civil (1936-1939) el bàndol vencedor va instaurar el règim franquista.

El dissabte dia 13 d'abril i el diumenge dia 14, a moltes viles i ciutats es varen organitzar activitats per donar a conèixer el republicanisme i també per recobrar fragments i persones de la nostra història més recent, injustament oblidats. Un grapat de porrerencs i de porrerencs hi assistírem.

El *Col·lectiu per a la República de Felanitx* va organitzar dos actes molt significatius, per tal de commemorar l'adveniment de la 2ª República ara fa 71 anys. El primer d'ells, fou la presentació del llibre "Felanitx 1931-1939. República, Guerra i Repressió" d'Aina Adrover Oliver i Joan Cabot Calçapeu. A l'acta hi participaren, a més dels autors, la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Felanitx, Germà Coll Mesquida i l'historiador David Ginard Ferón i un nombrós grup d'assistents que ompliren al saló d'actes del Casal de Cultura de Felanitx.

Felanitx 1931-1931. República, Guerra i Repressió repassa els esdeveniments que sacsejaren Felanitx de 1931 a 1939, de l'entusiasme amb que fou acollit el nou règim de llibertats a la por i la repressió que van patir els republicans de la vila. Un fet novedós, fou que la publicació està acompanyada d'un CD amb fotografies de l'època, il·lustracions i un centenar llarg de documents que parlen per si sols.

Caldria destacar de l'acte, les paraules que pronuncià Germà Coll Mesquida: "Possiblement encara vigeix el prejudici dels qui creuen políticament incorrecte remoure les cendres de l'incendi per treure a la llum un passat que resulta incòmode. Però tota la història humana està feta "d'incomoditats" i, no pel fet de ser llunyanes en el temps, deixen d'interpel·lar-nos si persistim en la funesta mania de ser éssers pensants. Recobra la memòria històrica i salva l'obstacle del prejudici al·ludit es molt important, i no només perquè el fet de conèixer el passat ens guardi de tornar cometre iguals o semblants errors"

El segon acte organitzat fou un sopar a Son Colom per retre homenatge a tots aquells republicans i republicanes que foren afusellats o empresonats a causa de la guerra civil, la memòria dels quals ha estat amagada o relegada pels dirigents del nostre país i per tota la societat en general. Uns no en parlaven per vergonya, remordiment o odi; d'altres callaven per por, perquè no els matassin, perquè no els empresonassin o per no ser marginats socialment. Ser *roig*, ser republicà era una vergonya, una ofensa, una taca ...

Durant el multitudinari sopar es varen relatar històries viscudes de republicans empresonats a camps de concentració mallorquins i espanyols, històries de persones que patiren l'absència forçada dels seus pares i ens parlaren de temors, silencis i repressions.

Els testimonis narraven la seva experiència amb molta emoció i amb molt d'amor. Amor per aquelles persones que tant estimaven, que varen morir pels seus ideals i que lluitaven per la llibertat i el progrés. En cap moment varen manifestar odís ni rancúnies, sinó que les paraules estaven plenes d'il·lusió per seguir endavant, per aconseguir un món més just, progressista, obert i respectuós.

Això ens demostra que recuperar la memòria col·lectiva d'aquestes vivències tan tràgiques no fomenta actituds de revenja, sinó que ens ajuda a aprendre dels errors i a evitar que se repetixin tragèdies semblants. Així ens ho feren sentir als més joves.

El testimoni més sorprenent va ser el de Gabriel Riera i Sorell, un santjoaner que nasqué el 1919 i fou empresonat durant la guerra civil per l'únic motiu de militar a les *Juventuts socialistes unificades*. Durant sis anys recorregué un seguit de camps de concentració espanyols i mallorquins, tal com conta al seu llibre *Crònica d'un presoner mallorquí als camps de concentració (1936-1932)* editat a l'Editorial El Tall.

Els protagonistes de la celebració agraïren als organitzadors que els donassin l'oportunitat de poder contar públicament la seva història, que forma part de la història del país. En el cas de Porreres és encara una assignatura pendent que no s'hauria d'ajornar no fos cosa fèssim tard.

LA MALALTIA DE HUNTINGTON, LA GRAN DESCONEGUDA

Conèixer la malaltia permet millorar la situació dels afectats

Associació Balear de Huntington

El diagnòstic d'una greu malaltia és sempre un cop molt dur per a qualsevol família, però quan a més es tracta d'una malaltia hereditària i tan poc coneguda com el Huntington, la preocupació i el desconcert són encara més grans. En aquests casos, l'associacionisme sol ser una de les principals vies per intentar minvar tots els problemes socials que s'han d'afrontar. Per això l'any 1998 des de Coordinadora-Federació Balear de Persones amb Discapacitat es va promoure la constitució de l'Associació Balear de Huntington. Una associació que té com a màxim objectiu agrupar a tots els afectats per tal de reivindicar davant l'Administració Pública, la millora de l'atenció sanitària i social.

El Huntington és una malaltia neurològica de caràcter degeneratiu i hereditari. Afecta a homes i dones i, inicialment, els símptomes més habituals solen ser els moviments involuntaris del cos, els marcats canvis de personalitat i els error de memòria. Posteriorment, el progrés de la malaltia pot provocar no en tots els casos, d'una pèrdua pràcticament total de la capacitat mental i del control físic de l'afectat.

Tot i que al 1872 ja es va descriure aquesta malaltia, encara no es coneix la curació definitiva. Tot i així hem de dir que sí existeixen medicaments que ajuden a pal·liar els símptomes.

Al 1993 es va trobar el gen causant del Huntington i això va suposar un gran avenç ja que els fills dels afectats poden fer-se la prova per saber si són o

no portadors. Cal tenir en compte que els fills tenen un 50% de possibilitats d'heretar la malaltia i, per tant, de desenvolupar-la i transmetre-la també als seus fills. Actualment aquesta prova es realitza al Departament de Genètica de Son Dureta i normalment es recomana realitzar-la en l'edat adulta i, sobretot, abans de formar una família i tenir fills.

INCIDÈNCIA A LES ILLES

A Balears es comptabilitzen actualment entorn de 80 casos de Huntington, xifra que, encara que no sembli molt important, comparada amb altres comunitats autònomes representa un alt percentatge d'incidència. També cal tenir en compte que, encara ara, moltes famílies ho amaguen i que la falta d'informació dels professionals dificulta el diagnòstic.

NECESSITATS SOCIALS

Per les característiques d'aquesta malaltia, un dels objectius primordials de l'Associació és facilitar informació a tota la Societat i, fins i tot, a professionals de la Sanitat. Però tampoc es pot oblidar la vessant reivindicativa.

Quan la malaltia es troba molt avançada els afectats necessiten ser atesos durant les 24 hores del dia. Actualment no existeix a Balears cap residència ni centre de dia per aquests ciutadans i l'atenció domiciliària resulta totalment insuficient. Cal tenir en compte que la malaltia es pot iniciar a una edat ja avançada però també es coneixen casos de nins i joves.

OBJECTIUS FONAMENTALS DE L'ASSOCIACIÓ

- 1.- Evitar els greus problemes que produeix el desconeixement general que existeix entorn a la malaltia: famílies que ho amaguen, situacions de rebuig i d'aïllament social.
- 2.- Exigir que malgrat no existeixi una cura definitiva, els malalts rebin un tractament sanitari que els faciliti la major qualitat de vida possible, evitant-los qualsevol patiment.
- 3.- Exigir que els afectats puguin accedir a programes de rehabilitació especialitzats, a logopèdia i a teràpies ocupacionals.
- 4.- Exigir una major atenció assistencial (residències, centres de dia i ajuda domiciliària) en els casos en què la malaltia es troba molt avançada.
- 5.- Fomentar les donacions de cervell per permetre l'avanç de la investigació que descobreixi la curació del Huntington i d'altres malalties neurològiques com el Parkinson o l'Alzhèimer.

L'Associació Balear de Huntington està integrada a CORDINADORA-Federació Balear de Persones amb Discapacitat i tots els interessats poden contactar-hi a través del telèfon 971- 46 25 91.

LES MANS AL FOC (XXII)

VERITATS ETERNES

Joan Sorell Adrover

La noció de veritats eternes, tal com ha estat admesa i usada per diversos pensadors, pot fer-nos remuntar a Plató, però és més propi començar amb Filó i, encara més pròpiament, amb Sant Agustí. Efectivament, es pot distingir entre la noció de veritats eternes i altres nocions afins com les de nocions comunes, idees innates, axiomes, fets primitius, principis evidents, etc., etc. Totes aquestes nocions, inclosa per tant la de veritats eternes, tenen en comú el presuposar que hi ha una sèrie de proposicions, principis, veritats, etc., que són incommovibles, absolutament certes, universals, etc. Però la noció de veritats eternes, al menys com s'ha usat i formulat en l'expressió llatina *veritates aeternae*, té, a més una connotació que no es troba, o no es troba sempre, en les altres: la de referir-se a proposicions o principis que són immutables, necessàries, i sempre (o millor, eternament) certs no només perquè són evidents per ells mateixos, sinó també i, sobretot, perquè la seva veritat es troba garantida per la Veritat, o la font de tota veritat, és a dir, Déu.

La font de tota veritat és Déu, sense el qual no hi hauria veritats de cap espècie. Per això, les veritats eternes totes soles no serien ni eternes ni tampoc veritats; és necessari que procedeixin d'un focus que les engendra i les mantén. Les veritats eternes no es poden aprendre per mitjà dels sentits, però tampoc del mitjà de la sola raó; són apreses per l'ànima quan aquesta s'orienta cap a Déu i veu les veritats en quan són il·luminades per Déu. La noció de veritats eternes en aquest sentit està estretament relaciona-

da amb la noció de il·luminació divina.

Heu pogut anar veient en anteriors capítols, com la religió i la filosofia contribueixen força a donar explicacions de les coses que passaven en aquells anys de la Guerra Civil a Porreres. Així i tot, crec que fareu bé si pensau que som un exagerat en llegir el que ve tot seguit.

Va uns mesos, us vaig explicar que el nou consistori, sorgit de les mateixes forces que proclamaven l'imperialisme del credo catòlic i els ideals burgesos, anaven adquirint una gran prepotència, que tenia clar el seu esperit de propietari, i que fins i tot els agradava envoltar les pròpies accions amb una aparença divina. Tots sabeu que a Déu l'han representat, a vegades, amb una balança a la mà, amb la qual distingeix entre les obres bones i les dolentes de les ànimes amb esperança de passar a millor vida. La meua imaginació m'ha fet pensar que la següent resolució de la comissió gestora

que presidia n'Enric Julià, pot ser tendria a veure amb això, encara que fos de manera inconscient. Deia així: "A continuació i amb la finalitat de poder comprovar amb tota exactitud les compres fetes per particulars els comerços d'aquesta localitat, bé siguin queviures com pa, carn o altres articles adquirits pel seu consum, s'acorda la adquisició d'unes balances automàtiques, les quals seran col·locades als baixos d'aquesta Casa Consistorial a disposició del públic i l'import del qual serà satisfet amb càrrec al capítol d'imprevists del vigent pressupost".

N'hi ha que han sostingut que la omnipotència de Déu no pot ser limitada per res, que es tracta d'una potència absoluta. Les pròpies veritats eternes han d'estar sotmeses al poder de Déu; millor dit, són el resultat d'un arbitrari decret diví. Per això, el constitutiu de la naturalesa de Déu és la voluntat absoluta: veritats eternes, lleis de la naturalesa i llibertat humana, depenen de tal Voluntat. Aquesta és en substància, l'opinió atribuïda a Joan Duns, a Guillem d'Occam, Gabriel Biel o a Descartes.

Així doncs, a partir d'ara, es poden seguir considerant totes les accions dutes a terme pels poders públics porrerencs d'aquell temps, com inspirades en veritats eternes, però amb molt males interpretacions de les mateixes. En lloc d'estar en el camí de la veritat, semblava que els nous dirigents del poble havien triat el camí recta i ampla per arribar al Cel, mentre el camí tortuós i estret, el camí noi correcte cap a la il·luminació, el deixaven pels pobres rojos com jo.

PORRERENCS A GOYENA

Tomeu Garí Salleras

*Gabriel Mesquida Ripoll "Gallet"
amb la seva esposa
Joana Aina Bennàssar Pasqual.*

Un dels temes bàsics de la història Contemporània és l'emigració. Pel que fa a la qualificació de l'emigració, encara que s'avança i s'aconsegueixen dades parcials, les fonts de les quals disposem (guies de residents, d'arxius Consulars, d'arxius Parroquials i Municipals) són encara

bastant incompletes i poc estudiades a Porreres.

Recentment, s'ha publicat un llibre que ens aporta noves dades sobre l'emigració dels porrerencs a la República Argentina: "De les orenetes a les platges de cereal. L'emigració mallorquina a Goyena" de Maria del Mar Caro Mesquida i Jordi Pons Bosch. A les seves pàgines hi podem trobar informació d'un grapat de porrerencs que anaren a fer les Amèriques. El seu destí, Goyena, localitat argentina situada a uns 600 quilòmetres de la capital, Buenos Aires. Tot i que, els residents a la localitat eren majoritàriament d'origen serverí, i un nombre considerable d'emigrants manacorins, també hi trobem representació del nostre poble a aquest indret de l'Argentina.

La principal característica dels mallorquins establerts a Goyena a principis del segle XX, era que es tractava de gent jove, d'entre 16 i 45 anys, i per tant eren individus amb una vitalitat important. La nostàlgia, tot i que sovint era inherent a l'emigrant, es plantejaria anys després.

Molts d'ells es dedicaven al treball al camp, a la recol·lecció del cereal. Així

fins els anys 30 podem trobar un fenomen d'especial interès per tal d'analitzar l'emigració. Les "golondrinas" (orenetes), és a dir, aquells individus que emigraren cada any a l'Argentina per dur a terme la tasca de recol·lecció del cereal. A l'hivern anaven per fer la collita i emmagatzemant de cereal, a les platges de cereal on els sacs de gra s'acaramullaren a les amplíssimes planures dels voltants de Goyena. Dins aquest àmbit social, s'incorporà l'emigrant porrerenc Gabriel Mesquida Ripoll "Gallet".

En Biel "Gallet" va néixer a Porreres el dia 4 de març de 1888 i va morir l'any 1957. Feia de picapedrer, ofici que va aprendre de son pare, Pere Mesquida Prohoms (1854-1936) que aprofitava les nits per ensenyar els seus fills a llegir i escriure.

Cap als anys 1908-1909, Gabriel Mesquida es va casar amb Joana Aina Bennàssar Pasqual (13-2-1889/1969), natural de Sa Pobla. El 1910, Gabriel decidí partir cap a l'Argentina tot sol. El 1911 va cridar la seva dona, que va embarcar amb el vaixell Mafalda, juntament amb Joan Mesquida, germà de Gabriel. Quan la dona arribà a Buenos Aires va anar a casa d'una tia seva que tenia una fàbrica

BAR - RESTAURANT

N'Hereveta

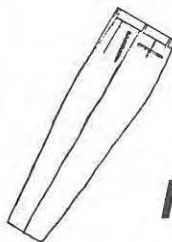
MENJAR A LA CARTA

de 13.00 h. a 15.30 h. i de 20.00 h. a 23.30 h.

ENTREPANS / PA AMB OLI / HAMBURGUESSES
GELATS / BATUTS / SUC DE TARONJA NATURAL

Camí de Marina, s/n - 07260 Porreres - Tel. 971 168 464

**Confeccions i moda en
esport i ben vestir**

**Cas
Sastre
Micarillo**

Carrer de l'Almoïna, 28 - Telèfon 971 64 73 09 - PORRERES

de calçat, però ben aviat es traslladà a Goyena per reunir-se amb el seu marit.

A la localitat, Gabriel va seguir treballant de picapedrer. Val a dir que fou un dels pocs emigrants que no es dedicà a la collita del cereal. En Gabriel "Gallet" va ajudar amb el seu ofici i el seu treball a millorar progressivament les cases, que en un primer moment tenien un cert caràcter provisional, però que amb el temps patiren una transformació que les convertiria en habitatges més confortables pels emigrants que arribaven a la localitat. Contribuïren a l'augment de la seguretat davant dels temporals i la climatologia adversa, donant una consistència a les edificacions. En principi es va dedicar a construir estances pels Olivers i d'altres. Cal tenir present que quan un mallorquí arribava a Goyena, el vell Oliver els donava un terreny que li pagaven quan podien i moltes de les

cases d'aquelles terres foren construïdes per Gabriel. Una de les il·lusions més fortes de Gabriel, tot i que relacionada amb el seu ofici de picapedrer, fou la de construir-se una casa d'aquelles que es feien a Mallorca. Mai més no tornaren a Mallorca i es va convertir en un dels pocs porrerencs que passà per la localitat de Goyena.

Fruit del seu matrimoni tingué cinc fills: Joan, Sebastià, Apol·lònia, Gabriel i Joana. Tots ells nasqueren a Goyena.

Altres porrerencs que emigraren a l'Argentina i el seu destí fou la localitat de Goyena foren els germans Antoni i Joan Soler que arribaren abans de 1929. Per tant, estem davant un altre exemple prou manifest de que l'emigració porrerenca cap a Amèrica fou important i nombrosa.

1.-Goyena fou fundada el 2 d'abril de 1902 per Francesc Oliver i la seva dona Isabel Fullana,

naturals de Manacor. Arribaren a l'Argentina l'any 1889. CARO MESQUIDA, Maria del Mar i PONS BOSCH, Jordi: *De les orenetes a les platges de cereal. L'emigració mallorquina a Goyena*. Conselleria de Presidència, Palma 2002.

ASSESSORIA LABORAL
I SEGURETAT SOCIAL

**JAUME
VIDAL
BAUÇA**

GRADUAT SOCIAL, COL. Núm. 298

*Assessorament a l'empresari,
treballador i pensionista*

Avgda. Bisbe Campins, 3
Tel. 971 16 80 38
- PORRERES -

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 75 10 28 - Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92 - Fax: 971 75 19 63
www.viajespegaso.com

"la Caixa"

L'ARQUITECTE JUAN-FRANCISCO ARAGÓN I PORRERES

Maria Barceló i Crespi

En un llibre de recent publicació es donen noves dades biogràfiques així com professionals d'aquest arquitecte del segle XVIII.¹

Tot i desconèixer la data del seu naixement sabem que ja estava en actiu l'any 1701. El seu pare, també de nom Juan-Francisco, era oriünd de Segòvia i la seva mare, Joana Garcias, de Felanitx. Tingué una germana, Maria, que morí donzella. L'artista vivia a Palma, a la parròquia de Sant Nicolau, a l'actual carrer de Can Danús. S'havia casat amb Antonina Mas i Mora i no tengué fills. Antonina era filla del mercader de Ciutat Joan Mas i de la seva esposa Jerònima Mora.

Aragón el 29 de desembre de 1754, trobant-se malalt, testà a Porreres davant el notari Miquel Mora. Havia anat al poble a supervisar els treballs de la capella del Roser on encara es pintava la cúpula, i a cobrar part dels seu salari, 24 lliures.

Morí a la nostra vila dos dies després, l'1 de gener de 1755 prop de les set hores de l'horabaixa.

La seva darrera voluntat, expressada en el testament² explicitava entre altres coses les següents, en el cas de morir a Porreres tal com va succeir:

- ser enterrat a la capella del Roser de

l'església parroquial, davant l'altar de Sant Nicolau.

- tots els sacerdots que volguessin celebrar missa en sufragi de la seva ànima ho fessin en la capella del Roser, de les Ànimes, del Sant Crist i a l'altar major. A cadascun d'ells se'ls entregaria 3 sous i 6 diners.

- deixava certa quantitat per poder dir cent misses baixes a l'església.

- part dels seus béns passarien a l'església.

- elegia com a marmessors la seva muller Antonina, Miquel Baró, rector de Porreres, i Joan Verd prevere acollit a la parròquia.

Aquest artista barroc (també fou pintor i retaulista) fou un dels mestres més prolífics de tot el segle XVIII a Mallorca. De la seva intensa activitat artística es pot citar: el 1710 pintà un quadre de Santa Teresa per al monestir de monges carmelites de Ciutat; entre 1718-1729 realitzà obres escultòriques i decoratives a l'església parroquial de Santa Maria del Camí; el 1722 era autor de la planta de la posada de Lluc a Inca; el 1723 pren part en obres de l'església dels jesuïtes de Ciutat; cap el 1727 intervingué en el projecte de l'actual Casa de l'església a Palma (Seminari vell), al mateix temps que realitzava el disseny per a la capella del Roser de l'església parroquial de Felanitx. Amb poste-

rioritat al 1730 dugué a terme alguns dels seus projectes més complexos: entre 1730-1742 l'església parroquial de Pollença va ser reedificada segons el traçat d'Aragón; remodelació del temple de Sant Francesc de Ciutat (1739-1745); participà en la reforma de la capella de Sant Antoni de Pàdua (1744); etc. etc.

A més, va concebre els jardins de la possessió d'Alfàbia a Bunyola, dissenyà el túmul funerari per al rei Lluís I l'any 1724 i fou l'autor de molts retaules i decoracions d'esglésies tant de Ciutat com de la part forana.

El 30 d'octubre de 1738 arribà de Ciutat a Porreres el mestre Aragón per dirigir les obres de la capella del Roser de l'església parroquial de Porreres, un espai magnífic on es conjuga amb habilitat un elegant traçat arquitectònic amb una complexa decoració que integra tot un programa pictòric.³

1.- Aina PASCUAL / Jaume LLABRES / Donald G. MURRAY: *Alfàbia: història dels jardins i del patrocini artístic dels seus promotors* (1740-1860), Palma, 2001.

2.- ARM, Prot. 2.081, 203-206.

3.- Per a més dades sobre l'interessant capella del Roser vegeu, Maria BARCELÓ CRESPI: *L'església parroquial de Porreres (Notes històrico-artístiques)*, Palma, 1989, 30-33.

**SUPERMERCAT
CAN MURTO**

*Carnisseria, xarcuteria, peix congelat,
merceria, perfumeria
AMB SERVEI A DOMICILI*

C/ Sa Galla, 94 - Tel. 971 64 70 53 - PORRERES

**PRETENSADOS
HERSA, S.L.**

**TOT TIPUS DE MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
BIGUES D'IMITACIÓ FUSTA
SAQUES DE GRAVA - CIMENT**

SERVEI A DOMICILI

Carrer nou s/n - Ctra. Vilafranca - PORRERES
Tel. i Fax 971 64 71 02

Petits detalls urbans

Maria Barceló i Crespi

*Finestra de tradició conopial.
datació: potser s.s XVII-XVIII ?
Carrer d'en Sala , 4
8-Febrer-2002*

*Pedra fermadora.
Pedra foradada, ficada a una paret, a la qual es fermava una bístia.
Carrer d'en Sala, 4*

HISTÒRIA DE L'ATLETISME A LES NOSTRES ILLES

El porrerenc Pons Bover Amengual, persona que sempre ha estat vinculada al món de l'esport, ens ha fet arribar la següent nota per tal que sigui publicada i poder contribuir d'una manera o d'altra a la recerca de documentació relacionada amb l'esport, concretament amb l'atletisme.

Una sèrie de periodistes mallorquins està escrivint la Història de l'Atletisme a les nostres Illes. Agraïríem la col·laboració de totes aquelles persones que puguin aportar documentació oral o escrita, així com documents i fotos d'esdeveniments

que es van dur a terme abans dels anys 60.

Amb la col·laboració de tots esperam recuperar part de la història dels nostres avantpassats en una època marcadament rural, on la carrera a peu era un dels atractius més importants de les festes patronals de les Illes.

Tothom que vulgui ajudar es pot posar en contacte amb:

Pons Bover Amengual
C/ Sant Vicenç Ferrer 23, 1r 2a.
07008 Palma
Telèfon mòbil : 610 86 46 17

Tot el material que sigui facilitat serà retornat.

STREET-BALL

Antoni Gornals Mesquida

Dia 1 de maig horabaixa es disputà un entretingut campionat d'street-ball a l'avinguda Bisbe Campins de la vila. Hi participaren 16 equips formats per 4 jugadors

cada un, la qual cosa suposà un total de 64 participants. Aquests equips es distribuïren en 4 grups de 4 equips que es disputaren la classificació jugant una lligueta entre ells. Els partits eren

a 15 punts, amb un màxim de temps de 15 minuts, i amb tres jugadors per equip en pista.

Acabada aquesta fase eliminatòria es classificà el primer equip de cada grup i foren: *Vigents Campions*, *Tanos*, *Jepetto Brothers* i *Galleteros*. Tots ells passaren a les semifinals havent guanyat els tres partits disputats. La final fou entre *Vigents Campions* i *Galleteros*, i la guanyà aquest darrer equip per 15 a 5. Els premis per aquests dos equips finalistes foren un sopar al restaurant Munper de Montuiri i un al restaurant Cal Dimoni d'Algaida.

Aquesta activitat esportiva fou organitzada pel Club Bàsquet Porreres, patrocinada per l'Ajuntament i amb la col·laboració de Sa Fonda Cafè, Sa Roqueta Bar, Bar Can Guillem i Bar Can Botera.

COPA DEL MÓN DE CICLISME

Antoni Gornals Mesquida

En Joan Llaneras, formant parella amb el mallorquí Miquel Alzamora, guanyaren el passat 22 d'abril la medalla d'or de la copa del món de ciclisme de la prova Americana sobre 40 quilòmetres. Aquesta competició es va celebrar a la ciutat mexicana de Monterrey i els dos ciclistes es proclamaren campions de la prova amb un total de 10 punts, seguits de la parella argentina, que amb 9 punts aconseguí la medalla de plata, i de la parella sueca, medalla de bronze amb 3 punts.

Enhorabona Joan per aquesta nova medalla aconseguida en un mundial i endavant, que en pots guanyar moltes més.

BÀSQUET PRIMERA AUTONÒMICA

L'equip de bàsquet Sa Fonda Porreres va disputar diumenge dia 21 d'abril el seu primer partit oficial en el nou pavelló esportiu Joan Llaneras. Aquest fet va motivar l'afició porrerenca, que va respondre de forma excel·lent davant aquest esdeveniment i omplí el pavelló per animar el seu equip. I aquest respongué fent un gran partit i guanyant l'ent. Esperem que aquest ambient i bon joc es torni a repetir moltes vegades més.

Levi's
DIESEL
Avirex
Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56
Porreres

Programa Hipotecario

EL ÍNDICE DE REFERENCIA
DE UN PRÉSTAMO HIPOTECARIO
ES MUY IMPORTANTE DE CARA AL FUTURO.

POR ESO, BANCA MARCH
LE OFRECE REFERENCIAR SU HIPOTECA
AL ÍNDICE OFICIAL:
EURIBOR HIPOTECARIO

www.bancamarch.es

BANCA MARCH

ESPORT ESPLAI

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

Tel. 971 16 83 13

XIV TORNEIG JUVENIL PENYA MADRIDISTA DE PORRERES

Penya Madridista de Porreres

Els dies 29 i 30 de març es va celebrar al camp municipal de Ses Forques el Torneig de la categoria juvenil que organitzà la Penya Madridista de Porreres i que aquest any ha arribat a la seva XIV edició, amb un notable èxit de públic; un torneig que any rera any compta amb un cartell molt interessant. Aquest any els equips participants han estat: RD Mallorca, Platges de Calvià, CE Manacor i Fortu-

na de Dusseldorf (Alemanya).

Divendres Sant, dia 29-03-2002: semifinals

*CD Mallorca 4
Fortuna de Dusseldorf 0*

Platges de Calvià - CD Manacor: aquest partit no es va poder jugar per causes meteorològiques i es va decidir el finalista amb un sorteig que donà guanyador el Platges de Calvià.

Dissabte, dia 30-03-2002: finals

Partit 3r i 4t lloc:

*Fortuna de Dusseldorf 0
CD Manacor 0*

Aquest partit es va haver de resoldre des del punt de penalt, i resultà guanyador el Fortuna de Dusseldorf.

Gran Final:

*RD Mallorca 3
Platges de Calvià 2*

La final que disputaren el Mallorca i el Platges de Calvià va esser un partit molt disputat, si bé finalment s'imposà la major tècnica dels mallorquinistes, encapçalats pel jugador internacional Bauzà "Bussi".

El CD Mallorca es proclamà brillant guanyador del torneig per primera vegada en totes les edicions en què ha participat.

La Penya Madridista de Porreres està preparant el XV torneig i que superarà el cartell d'enguany, ja que possiblement hi participarà per segona vegada el Real Madrid juvenil.

ILG FUSTERIA
LLITERAS GARI

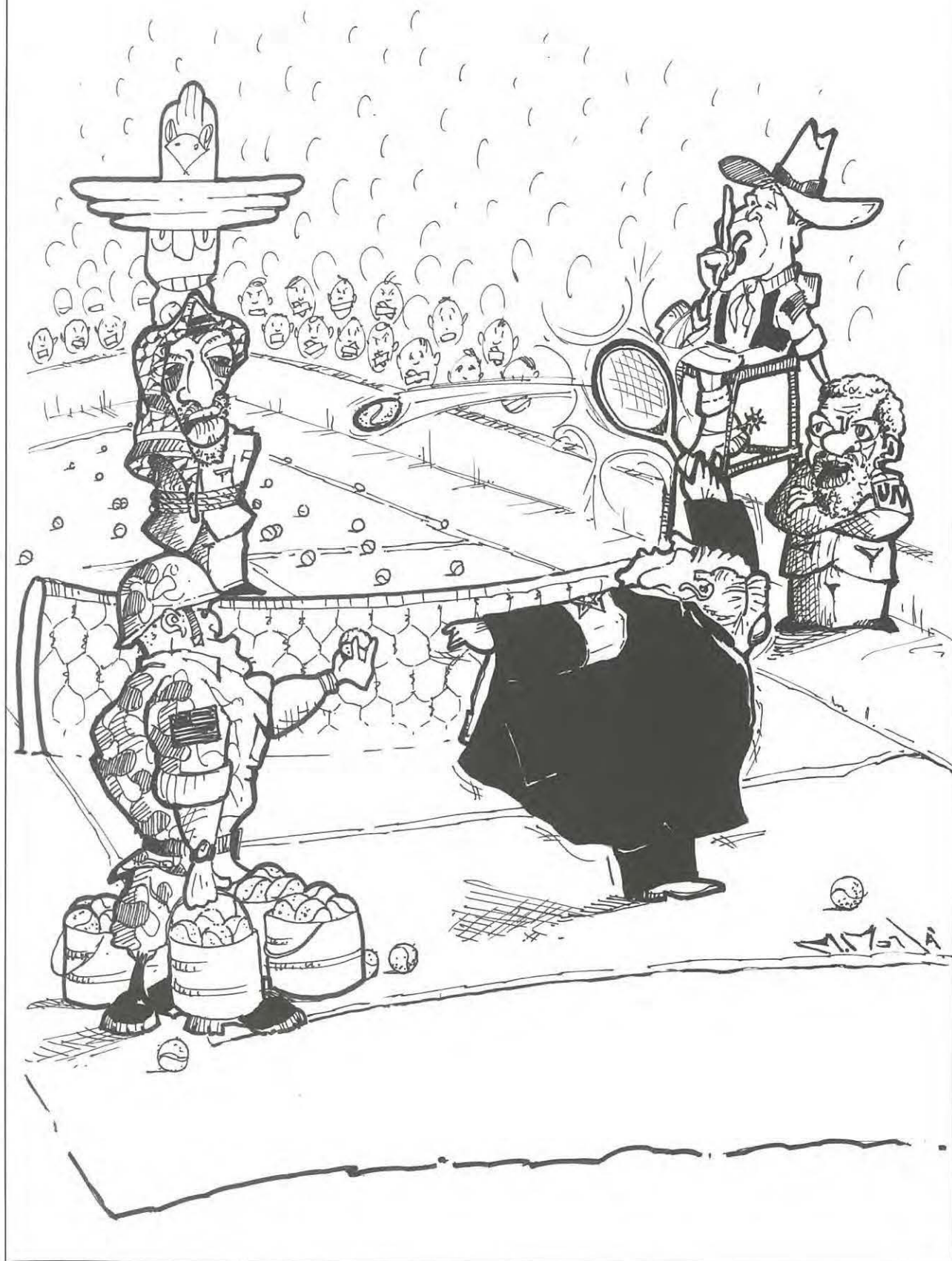
Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuïri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

BM Esport - SABATES
Ballester Melià

C/. L'Almoïna, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

ALUMNES DE SETÈ D'EGB DEL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION - CURS 1975-76.

D'ESQUERRA A DRETA I DE DALT A BAIX.

FILA 1- Mª Rosa Riera Barceló, Aina Cerdà Mesquida, Trinidad Inés Manzano, Apol·lònia Mora Martorell, Francisca Lliteres Julià, Bartomeu Blanch Obrador, Gabriel Gornals Rigo, Gregori Barceló Llaneres, Gaspar Barceló Barceló, Andreu Obrador Gornals, Gregori Barceló Márquez, Joan Font Sasre, Andreu Nicolau Mas.

FILA 2- Mª Antònia Mora Mesquida, Joana Sasre Mesquida, Agnès Llambies Adrover, Catalina Gornals Mesquida, Mª Antònia Barceló Orell, Joana Martorell Bauzá, Miquel Ros-selló Ferrà, Antoni Servera Mora, Coloma Binimelis Rosselló, Margalida Gomila Andreu, Margalida Sorell Gomila, Mª Magdalena Vanrell Amengual.

FILA 3- Mª Carmen Alarcón Galiano, Francisca Cuesta Jiménez, Joana Mesquida Llaneres, Bartomeu Mares Sitjar, Andreu Rigo Riera, Andreu Picornell Nicolau, Antoni Morlà Garcies, Guillem Ballester Gornals, Antònia Vanrell Oliver.

MESTRES- Sor Margalida Martínez Montserrat i Bartomeu Barceló Picornell Porret.